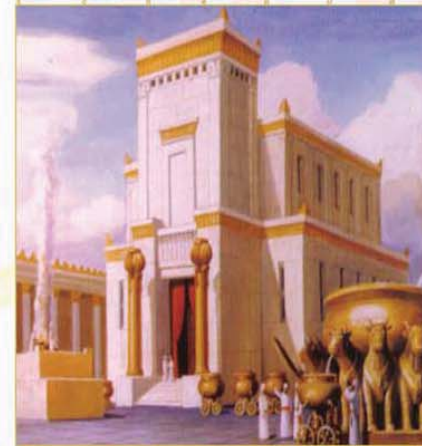

THE MOSHIACH IN-DEPTH STUDY SERIES

קונטרס בית רבינו שבבבל

The Holy Temple In Transit

By the Lubavitcher Rebbe
Rabbi Menachem M. Schneerson

Translated By
Rabbi Alexander Zushe Kohn

ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם א"ר יצחק
אלו בתי כנסיות שבבבל ור"א אמר זה בית רבינו שבבבל
(מגילה כט, א)

Studies In Moshiach relies on people like you, who take interest in our work, to produce to the best in English reading material on the subject of Moshiach and Geulah.

We have many projects on the drawing board, but we need your help.

The funding of these projects is very costly, and directly impacts the rate of production of our materials.

Please call us at 718-419-8757 or email us at: zushekohn@gmail.com for a sponsorship opportunity.

Hurry--we need your help to bring Moshiach now!

For this and other books on Moshiach & Geulah,
go to: <http://www.torah4blind.org>

בית רבינו שבבבל
THE HOLY TEMPLE IN TRANSIT

Published and copyrighted© by

1501 New Haven Ave.
FarRockaway, NY 11691
(718) 419-8757

Reprinted with permission by
Moshiach Awareness Center,
a Project of
Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092

<http://www.torah4blind.org>
e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director

5769 * 2009
Year of Hakhel

Printed in the U.S.A.

For this and other books on Moshiach & Geulah,
go to: <http://www.torah4blind.org>

<<**Table B** (chapter 7)

YOSEF	“On that day, the L-rd will once again (yosif) show His hand...”
YITZCHAK	“Then our mouths will be filled with laughter (s’chok) ”
770	““You burst forth (paratzta = 770) ...” “The one who bursts forth (ha’poretz) will go before them”
770 (7)-YOSEF	“On that day, the L-rd will once again (yosif) show His hand, to gather the remnant of His people, who will have remained, from (1) Assyria and from (2) Egypt and from (3) Pathros and from (4) Cush and from (5) Elam and from (6) Shinar and from (7) Hamath [and from the islands of the sea].”
770 (7)- RABBEINU’S DIVINE SERVICE	(a) 5640-5710 (<i>seventy</i> years) (b) in the Lower Hemisphere (which raises the <i>seven</i> lands) (c) 10 (<i>tenth</i> day) Shevat (<i>seventh</i> month) (d) continued by <i>seventh</i> generation

<<**Table A** (chapter 2)

“THE SHECHINA RESIDES WITH THEM”	Shechina resides with the Jewish people in exile (in the synagogues and study halls).
“IN THE SYNAGOGUES OF HUTZEL AND SHAF-VEYASIV”	In special synagogues and study halls (e.g., Hutzel and Shaf-Veyasiv), the manifestation of the Shechina is superior.
“THIS DOES NOT MEAN IN BOTH SYNAGOGUES AT ONCE, BUT RATHER, SOMETIMES IN ONE, SOMETIMES IN THE OTHER”	One such place surpasses all others in greatness; it is the Shechina’s primary abode in exile.

for the Rebbe Mh”m

TABLES
AND
CHARTS

TABLE OF CONTENTS

Preface

7

Acknowledgements

9

Introduction

11

Translation

19

Tables and charts

61

וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֹה וְנַעֲלָה אֶל ה' אֶל בֵּית אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב וְיִזְרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָה בְּאוֹרְחוֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה
 וּדְבַר ה' מִירוּשָׁלַיִם¹¹³, "תוֹרָה חֲדָשָׁה מֵאֵתִי תֵצֵא"¹¹⁴, תִּיכַף
 וּמִיד מִמֶּשׁ.

113 ישעי"ב, ב, ג.

114 שם טא, ד.

ויק"ר פ"י, ג.

PREFACE

AND

INTRODUCTION

---

to it. Many people will go and say, ‘Come let us go to the mountain of G-d, to the Temple of the G-d of Jacob, and He will teach us of His ways, and we will walk in His paths.’ For from Zion will the Torah go forth, and the word of G-d from Jerusalem”¹⁷⁴ — “[New] Torah will go forth from Me”¹⁷⁵ — imminently *Mamosh*.

(*Sefer Hasichot 5752*, pp. 465-475)

Summary: *All that has been explained above regarding Beit Rabbeinu of Bavel — which in our generation is “770” — has gained additional emphasis in recent times, for the number of Jews converging upon Beit Rabbeinu has been increasing dramatically. As such, Beit Rabbeinu must be expanded. This expansion will serve as a preparation for the revelation of the Third Beit Hamikdash.*

PREFACE

More than thirteen years have passed since the Rebbe charged his followers with the mission of bringing the subject of Moshiach and Redemption into the public consciousness. The Rebbe called for involved study of this subject as it is found in the teachings of the Torah, and in particular, in his own talks and correspondences. Yet, to date, many of the Rebbe’s most important teachings on this subject remain inaccessible to the English-speaking public. The reasons for this vary, but among them is the fact that many in the English-speaking audience have little or no knowledge of Yiddish and Hebrew, the languages in which these teachings appear. Also, the Rebbe’s terse, scholarly style, communicating profound insights on the subject, makes understanding difficult even for those proficient in Yiddish and Hebrew.

This work, with G-d’s help, is the first in a series of similar translations aimed at making the Rebbe’s teachings on the subject of Moshiach and Redemption available to a much wider readership. Toward this end, we have also included at the end of each chapter a summary of the main points, added explanatory

¹⁷³ A reflection of this takes place at the end of the exile, in the sense that Beit Rabbeinu in Bavel is “called a house of prayer (even) for all the [gentile] peoples,” through the dissemination

of the Seven Noahide Laws. (See Maimonides, *Laws of Melachim* end. ch. 8.)

¹⁷⁴ Isaiah 2:2-3.

¹⁷⁵ Isaiah 51:4; *Vayikra Rabba* 13:3.

footnotes where we felt they were needed and, on two occasions, constructed a table to assist the reader in seeing the whole picture.

It is our deep-felt belief that our small endeavor will do much to advance the arrival of the time when “they will no longer teach, each man his fellow, and each man his brother, saying, ‘Know G-d!’ For all of them will know Me, from their smallest to their greatest.”

*

Note: translation of the Rebbe’s footnotes appears in bold letters; explanatory footnotes appear in regular letters. Due to the limitations of translation, we have, in rare instances, excerpted an idea, sentence, or part of a sentence from the main text, and converted it to a footnote. Also in rare instances, we have had to combine a footnote of the Rebbe’s with an explanatory word or number of words; in these cases, some of the words in the footnote appear in bold letters, others in regular letters.

Studies in Moshiach
Alexander Zushe Kohn

Eve of 18 Elul,* 5765

* 18 Elul is the Birthday of the Baal Shem Tov and the Alter Rebbe; see also translation, footnote 161.

יַחְזוֹר לִירוּשָׁלַיִם — מוֹבֵן גּוֹדֵל הַזְכוּת דְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
לְהִשְׁתַּתֵּף בְּגוֹפוֹ וּבְמִמוֹנוֹ¹⁰⁵ (וְכָל הַמְרַבֵּה הָרִי זֶה מְשׁוֹבָח)
בְּבִיט “בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְל”, כְּהִכְנָה לִירִידַת וְהַתְּגָלוֹת מְקַדֵּשׁ
הָעֵתִיד תִּיכְף וּמִיד מְמַשׁ.

וְהַזְמַן גְּרַמָּא — בְּשֵׁנַת הַצַּדִּיק — כְּמוֹדֵגֶשׁ בְּתַהֲלִים מְזֻמּוֹר
צַדִּיק¹⁰⁶ (הַשִּׁיב לְשָׁנָה זו¹⁰⁷) שֶׁתְּחַלְתּוּ ה’ מְעוֹן אֶתְּהָ הֵיטָ
לָנוּ בְּדוֹר וָדוֹר”, שְׁקָאֵי (גַּם) עַל בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת¹⁰⁸,
וְסִימוֹ וְחוֹתָמוֹ “וְיֵהִי נוֹעַם ה’ אֶלְקִינוּ עָלֵינוּ גּוֹ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
כּוֹנְנָהוּ”, שְׁקָאֵי עַל הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּמִשְׁכַּן (וּמְקַדֵּשׁ)¹⁰⁹.

וְיֵהִי רְצוֹן שְׁעוֹד לְפָנֵי הַגְּדֻלַּת וְהַרְחַבַּת “בֵּית רַבֵּינוּ
שְׁבַבְל”, יִתְגַּלֶּה וְיִרַד מִן הַשָּׁמַיִם מְקַדֵּשׁ הָעֵתִיד, “מְקַדֵּשׁ
אֲדָנִי-כּוֹנְנֵנוּ יָדִיד¹¹⁰, בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ הַשְּׁלִישִׁי וְהַמְּשׁוּלָּשׁ (שְׁכוּלָל
גַּם הַמְּשֻׁכָּן וּבֵית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי¹¹¹), שֶׁיִּתְגַּלֶּה תְּחִלָּה בְּבֵית
רַבֵּינוּ שְׁבַבְל”, שְׁגַם הוּא “בֵּית מְשׁוּלָּשׁ”, בֵּית הַכְּנֶסֶת (תְּפִלָּה),
בֵּית הַמְּדַרְשׁ (תּוֹרָה), וּבֵית מַעֲשִׂים טוֹבִים (גְּמִילוּת חֶסֶדִים),
וּמִשָּׁם יַחְזוֹר לִירוּשָׁלַיִם, בְּיַחַד עִם כָּל בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי
מְדַרְשׁוֹת שְׁבַבְל הָעוֹלָם שֶׁיִּקְבְּעוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַיִם,
מְחַוְּבָר לְמְקַדֵּשׁ, וּבְיַחַד עִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁבַבְל קְצוֵי תַבֵּל,
כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב “וְהִבְיֵאוּתִים אֶל הַר קְדָשִׁי וְשִׁמְחַתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
. . כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים¹¹², “נִכּוֹן יִהְיֶה
הַר בֵּית ה’ בְּרֵאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא מִגְּבְעוֹת וְנִהְרּוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם

107 ע"פ המנהג המקובל מהבעש"ט לומר המזמור תהלים המכוון למספר שנותיו (ראה אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"י ע"ג).
108 כנייל הערה 4.
109 ראה פרש"י עה"פ. פקודי ט, מג. שמיני ט, כג. ועוד.
110 בשלח טו, יז. וראה פרש"י ותוסי סוכה מא, סע"א. ועוד.
111 ראה זחי"ג רכא, א. 112 ומעין זה גם בסוף זמן הגלות — ש"בית רבינו שבבבלי" ייקרא (גם) לכל העמים", ע"י ההשתדלות בהפצת הלימוד והקיום דמצוות שנצטוו בני נח, כפס"ד הרמב"ם בהל' מלכים ספ"ח.

vol. 10, p. 53.)

¹⁰⁶ As stated in footnote 5.

¹⁰⁷ See Rashi on verse, and on Exodus 39:43, Leviticus 9:23, and other sources.

¹⁰⁸ Exodus 15:17. See also Rashi and Tosafot, Sukkab 41a, and other sources.

¹⁶⁹ Plural of 'Beit.'

¹⁷⁰ See Zobar III, 221a.

¹⁷¹ Torah, prayer, and kindness are the three pillars upon which the world stands. (*Ethics of the Fathers* 1:2.)

¹⁷² Isaiah 56:7.

to the extent that the future Beit Hamikdash will first be revealed there, and will return to Jerusalem from there — we can appreciate the great merit each and every Jew has been given to participate both bodily and financially¹⁶² in the construction of Beit Rabbeinu of Bavel, as a preparation for the imminent descent and revelation of the future Beit Hamikdash.

Having entered the ninetieth¹⁶³ year, this [expansion of Beit Rabbeinu of Bavel] is a very timely thing, as reflected in the verse, “O G-d, You have been an abode for us in all generations,” which appears at the beginning of Psalm 90,¹⁶⁴ corresponding to this ninetieth year.¹⁶⁵ Among other things, this verse refers to the synagogues and study halls, which are G-d’s abode in exile.¹⁶⁶ Psalm 90’s concluding verse is, “May the pleasantness of G-d, our L-rd, be upon us...and establish for us our handiwork,” — a reference to the indwelling of the Shechina in the Mishkan (and Beit Hamikdash).¹⁶⁷

May it be G-d’s will that even prior to the enlargement and expansion of Beit Rabbeinu the future Beit Hamikdash should be revealed — “The Sanctuary, O G-d, that Your hands established”¹⁶⁸ — the third and threefold Beit Hamikdash, (which will also incorporate the Mishkan and the First and Second Batei¹⁶⁹ Mikdash,¹⁷⁰ and) which will descend from Heaven and be revealed first in Beit Rabbeinu of Bavel, which is also a threefold sanctuary, i.e., a synagogue (prayer), study hall (Torah) and center of good deeds (kindness).¹⁷¹ From there, the Beit Hamikdash will return to Jerusalem, together with all the synagogues and study halls of the entire world, which will be reestablished in Jerusalem and attached to the Beit Hamikdash, and together with all the Jewish people from all ends of the earth, in the spirit of the verse, “I will bring them to My holy mountain, and I will gladden them in My house of prayer...for My house will be called a house of prayer for all the peoples.”^{172 173} “The mountain of the Temple of G-d will be firmly established as the head of the mountains, and it will be exalted above the hills, and all the nations will stream

¹⁶² As with the Beit Hamikdash, concerning which “all are obligated to build and assist with their bodies and with their money, etc.” (Maimonides, *Laws of Beit Habechira* 1:12.)

¹⁶³ At the time of this address, the Rebbe was 89 years old, having entered his ninetieth year.

¹⁶⁴ Which follows [and is thus connected with]

the conclusion of chapter 89: “They have taunted the footsteps of your Moshiach. Blessed is G-d forever, Amen and Amen!”

¹⁶⁵ In accordance with the tradition handed down from the Baal Shem Tov to recite [every day] the chapter of Psalms corresponding to one’s age. (See *Igrot Kodesh Admur HaRayatz*,

ACKNOWLEDGMENTS

Special thanks to Adam Leventhal for inspiring this work, Rabbis Heschel Greenberg and Zvi Homnick for their meticulous editing of the content, Psachya Korf for his sleepless nights formatting the text and designing the cover, Tzvia Emmer for her assistance with English usage, and all the others for their help in making this work a reality.

The publishing of this book was made possible by Menachem and Faygie Shagalow.

להכיל הרבבות

בְּכָל זֶה נִיתוּסָף הַדְּגֻשָּׁה יְתִירָה בְּתַקוּפָה הָאֲחֵרוֹנָה:

הַעֲבוּדָה דְהַפְצַת הַתּוֹרָה וְהַיְהוּדוּת וְהַמְעִיּוּנוֹת חוּצָה מִ"בֵּית רַבִּינוּ" (770) הוֹלְכָת וְנִמְשָׁכָת וּבִיטָר שְׂאֵת וּבִיטָר עוֹז גַּם לְאַחֲרֵי (עֶשֶׂר שָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת ב) חֲיִים חִיוֹתוֹ בְּעֶלְמָא דִּין, יוֹתֵר מְאַרְבָּעִים שָׁנָה (תש"י – תש"נ), בְּאוֹפֵן דְ"נִתֵּן ה' לָכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם לְרֹאוֹת וְאֲזַנַיִם לְשִׁמּוֹעַ"⁹⁸, וְנִמְצָא, שֶׁ"בֵּית רַבִּינוּ" (770) הוּא בְּחִינַת "תְּלֻפִּיּוֹת", תְּלֻל שְׁכָל פִּיּוֹת פּוֹנִים בּוֹ, יוֹתֵר מִיּוֹבֵל שָׁנִים (ת"ש – תש"נ), "עַד עוֹלָם"⁹⁹.

וְעֵינַיִן זֶה מוֹדֵגֵשׁ עוֹד יוֹתֵר כְּשֵׁרוּאִים בְּמוֹחַשׁ שְׁהוֹלֵךְ וְנִיתוּסָף בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבִיטָר עוֹז בְּמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁבָאִים לְ"בֵּית רַבִּינוּ", "בְּרוּב עִם הַדְּרַת מְלֶךְ"¹⁰⁰ (כּוֹלֵל גַּם "מֵאֵן מְלָכֵי רַבָּנָן"¹⁰¹, וּבִפְרָט נְשִׂיא (מְלֶךְ) הַדּוֹר), וְנַעֲשֶׂה צוּרֶךְ וְהִכְרַח לְהַגְדִּיל וּלְהַרְחִיב¹⁰² עוֹד יוֹתֵר¹⁰³ אֶת "בֵּית רַבִּינוּ", וְעַד לְהַגְדִּלָּה וְהַרְחִיבָה שֶׁהִיא בְּאוֹפֵן דְּפָרִיצַת גְּדֵר, "פְּרֻצָּת" (בְּגִימָטְרִיא 770), כְּמוֹ בְּנִין בֵּית חֲדָשׁ¹⁰⁴.

וְעַל פִּי הָאֱמוּרָה לְעִיל עַל דְּבַר גּוֹדֵל הָעִילוּי דְ"בֵּית רַבִּינוּ שְׁבָבְכָל" – שֶׁ"נִסְעָה מְקַדָּשׁ וַיֵּשֶׁב שָׁם", וְ"הוּא מְקוֹם הַמְקַדָּשׁ גּוֹפִיָה דְלַעֲתִיד", וְעַד שְׁבוּ יִתְגַּלֶּה מְקַדָּשׁ הָעֲתִיד וּמִשָּׁם

וראה קידושין טו, א. מכילתא ופרש"י משפטים כא, ו. 100 משלי יד, כח. 101 ראה גיטין סב, סע"א. זח"ג רג, ב – ברע"מ. 102 "לחזק את הבנין ולהגביחו . . שנאמר ולרומם את בית אלוקינו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"א הי"א – בנוגע לביהמ"ק. ועד"ו בנוגע לביהכניס וביהמ"ד – ראה רמב"ם הל' תפלה פי"א הי"ב). 103 נוסף על הרחבתו (וכמ"פ) במשך השנים שלפניו. 104 ועד להנחת אבן הפינה. 105 ע"ד ובדוגמת בית המקדש – ש"הכל חייבין לבנות ולסעד בעצמן ובממונם כו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פי"א הי"ב).

106 לאחר סיום וחותם מזמור פ"ט: אשר חרפו עקבות משיחך", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן."

* בערב ח"י אלול שנת תשמ"ח נערכה הנחת אבן פינה (להגדלת והרחבת) בית הכנסת ובית המדרש דליובאוויטש שבליובאוויטש, כמעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א, שהניח האבן בידו הק' (וראה השיחה שנאמרה כמעמד זה. וראה גם שיחת ליל הושי"ר תשמ"ט). המו"ל.

8 ACCOMMODATING THE MULTITUDES

In recent times, all of this has gained additional emphasis. Since the *histalkut* of Rabbeinu, the dissemination of Judaism and the wellsprings of chassidism have continued — and with greater strength — for over forty years (5710-5750¹⁵¹), so that we are now at the stage where “G-d has given you a heart to know and eyes to see and ears to hear.”^{152 153} Thus, for more than a jubilee¹⁵⁴ (5700¹⁵⁵-5750), which reflects eternity,¹⁵⁶ Beit Rabbeinu has been *Talpiyot*, “The elevation towards which all mouths turn.”

This *Talpiyot* aspect of Beit Rabbeinu has been gaining emphasis as more and more Jews are coming to Beit Rabbeinu, in the spirit of the verse, “A multitude of people is a king’s¹⁵⁷ glory.”¹⁵⁸ Thus, it has become a great necessity to enlarge and expand¹⁵⁹ Beit Rabbeinu even more,¹⁶⁰ and in a manner that bursts all confines — *paratzta*, which has the numerical value of 770 — and which resembles the building of a *new* house.¹⁶¹

In light of what has been explained above regarding the greatness of Beit Rabbeinu of Bavel — that it is the place where the Beit Hamikdash “traveled and settled,” and it is “the very place of the future Beit Hamikdash,”

¹⁵¹ 1950-1990.

¹⁵² Deuteronomy 29:3.

¹⁵³ One can grasp the full implications of his Rebbe’s teachings only after 40 years have elapsed (Rashi, Deuteronomy 29:3).

¹⁵⁴ I.e., 50 years.

¹⁵⁵ When the Previous Rebbe came to America.

¹⁵⁶ I Samuel 1:22, and Rashi ad loc.; Jerusalem Talmud, *Berachot* 4:1; *Kiddushin* 15a; *Mecbilta* and Rashi on Exodus 21:6.

¹⁵⁷ The term “king” here includes Torah Sages — as the Talmud says, “Who are the kings? The Sages [are the kings]!”* — and in particular, the

Nasi (King) of the generation.

¹⁵⁸ Proverbs 14:28.

¹⁵⁹ As Maimonides says in connection with the Beit Hamikdash: “To strengthen and raise it... as it says, ‘To raise up the Temple of our L-rd.’” (Maimonides, *Laws of Beit Habechira* 1:11. The same applies to synagogues and study halls (see *ibid*, *Laws of Tefillah*, 11:2.)

¹⁶⁰ I.e., in addition to the expansions made in previous years.

¹⁶¹ Indeed, a new cornerstone should be placed.**

* See *Gittin* 62a; *Zohar* III, 253b (in *Ra’aya M’hemna*).

**Publishers note: On the eve of 18 Elul 5748, there took place the laying of a new cornerstone for the expansion and enlargement of the synagogue and study hall of the Lubavitch capital, in the presence of the Rebbe, who laid the cornerstone with his holy hand. (See the public address the Rebbe delivered on this occasion; see also the public address of *Hoshana Rabba* eve, 5749.)

INTRODUCTION

TEMPLE IN EXILE

There is a remarkable teaching in the Talmud: “Wherever the [the Jewish people] were exiled, the Shechina [Divine Presence] resided with them.”¹ Jerusalem was destroyed, our Temple burned to the ground, and our people were sent into exile. But the Shechina continues to dwell among us — even in the darkest moments. And where the Shechina dwells, the Beit Hamikdash [Holy Temple] stands. Indeed, just as in Jerusalem the Shechina had a home — a physical structure that housed it — so too, in exile, the Shechina has a home. In the words of Ezekiel, “I have given them² a Small Temple in the lands where they arrived.”³

¹ *Berachot*, 8a.

² Lit., “I have been for them.”

³ Ezekiel 11:16.

But the lands “where they arrived” are vast; where within them does this Divine abode, this Small Temple exist?

“Since the day the Beit Hamikdash was destroyed,” declares the Talmud, “G-d has nothing in His world except the four cubits of Torah law”⁴ — that is, “the fixed place from which [Torah] instruction issues forth to the people of the city.”⁵

Some degree of Torah instruction issues forth from every synagogue and study hall; hence, the Shechina abides to some extent in all of them. According to the Talmud, however, one unique place serves as the main Divine abode in exile. This is Beit Rabbeinu [the house of our teacher], the holy sanctuary of the Nasi Hador — the foremost Torah sage and spiritual leader of the generation.

LINKING THE SANCTUARIES

We are taught that at the time of Redemption “the revelation of the Shechina will return to Jerusalem; it will not remain in those places where the Jewish people had been exiled.”⁶ Thus, the synagogues and study halls of exile, which house the Shechina, will relocate to Jerusalem, where “they will be attached to the Beit Hamikdash,”⁷ and regarded as part of the Beit Hamikdash. More specifically, special synagogues and study halls, such as Beit

⁴ I.e. the places where Torah law is studied.

⁵ *Chiddushei Agaddot Maharsha, Megillah 29a.*

⁶ *Ibid.*

⁷ See *ibid.*

ובלשון הכתוב שבו נרמז הקשר והשייכות דשמו הראשון של רבינו להגאולה — “ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת גו”, גאולתם של כל בני ישראל משבעת הארצות, ומוסיף בכתוב “ומאיי הים”, שקאי על חצי כדור התחתון, אשר, בעליית התחתון ביותר, מתעלים במילא שאר הארצות שלמעלה ממנו, כל שבעת הארצות, כללות העולם.

ויש לומר, שבשלימות דמספר שבע (שבע מאות ושבעים) נרמזת גם שלימות עבודתו של רבינו במשך כל ימי חייו, שבע עשרות שנים, שבעים שנה (תר”ס — תש”י), ועד לגמר ושלימות עבודתו בעשור השביעי בחצי כדור התחתון (מהבית שמספרו שבע מאות ושבעים), כולל גם המשך העבודה בשנים שלאחר זה על ידי דור השביעי, “כל השביעין חביבין”¹⁴⁷ — שעל ידי זה נעשית השלימות דמעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות בכל שבעת הארצות שבעולם, ותיכף ומיד “יוסיף אדני שנית ידו גו ואסף נדחי ישראל גו”, על ידי זה שפרצת (בגיימטריא שבע מאות ושבעים) עליך פרוץ, “עלה הפורץ לפניהם”.

בשביעית” (מגילה יז, ב).

96 כולל גם השלימות דמאות (שהרי עבודתו היתה בתכלית השלימות דיבן מאה כאילו מת ועבר ובטל מן העולם (ההעלם)) (אבות ספ”ה) — שכל עשר כלול מעשר (שבע מאות).

97 ויק”ר פכ”ט, יא. וראה ד”ה באתי לגני השי”ת בתחלתו. ובארוכה — ד”ה זה תשי”א. סה”מ באתי לגני ח”א ע”י כט ואילך.

98 תבוא כט, ג.

99 שמואל א, א, כב ובפרש”י. ירושלמי ברכות פ”ד ה”א.

comprised of ten (totaling 700). (Indeed, his divine service reflected the perfection of a person “a hundred years old, [who] is as though he has though he has died and passed from the *olam* [world]”¹⁴⁸ — that is, beyond the *belam*¹⁴⁹ (concealment of G-dliness)).

¹⁴⁵ 1880-1950.

¹⁴⁶ 10 Shevat, the day of his *histalkut*. (See footnote 106.)

¹⁴⁷ After his *histalkut*.

¹⁴⁸ “All sevens are beloved” — *Vayikra Rabba*, 29:11. See also beg. *Basi Legani*, 5710, and at length in *Basi Legani 5711 (Sefer Hamaamarim Basi Legani vol.1, p.29 ff)*.

¹⁴⁹ In original: “which has the numerical value of ‘770.’”

¹⁵⁰ I.e., Moshiach.

* *Ethics of the Fathers, end ch. 5.*

** *The words olam and helam are etymologically related.*

Thus we find that the same verse that alludes to the connection between Rabbeinu's first name (Yosef) and the Redemption also contains an allusion to 7 in its most perfect form (770):

This verse describes the redemption of the Jewish people from the *seven* lands, as well as their redemption from “the islands of the sea,” a reference to the Lower Hemisphere. When elevated, this Lower Hemisphere automatically raises¹⁴² the lands that are above it, meaning the entire world (the remainder of the “seven lands”).¹⁴³

The complete form of seven (770) also alludes to Rabbeinu's divine service throughout the course of his lifetime, for his lifespan was seventy years (seven tens,¹⁴⁴ 5640-5710¹⁴⁵) and it was in the Lower Hemisphere (in the house whose number is “seven hundred seventy”) that he thoroughly completed his divine service, on the tenth day of the seventh month.¹⁴⁶

The complete form of seven also alludes to the continuation of Rabbeinu's divine service in the subsequent years¹⁴⁷ through the spiritual service of the seventh generation,¹⁴⁸ which thoroughly completes the Jewish people's divine service in the seven lands throughout the duration of exile. And this completion brings the immediate realization of, “The L-rd will once again (*yosif*) show His hand...and He will gather (*ve'asaf*) the dispersed of Israel” by means of “You burst forth (*paratzta*,”¹⁴⁹ — “The one who breaks forth (*ha'poretz*)¹⁵⁰ will go before them”).

Summary: Both words of the title, “Beit Rabbeinu,” hint at the Redemption:

Rabbeinu: His two names, Yosef and Yitzchak, respectively, allude to the ingathering of the exiles and the joy that will exist in the era of Redemption.

Beit: 770 has the numerical value of (*u'faratzta*, which alludes to both the light emanating from Beit Rabbeinu — which elevates the entire world to make it fit for the Redemption — and Moshiach.

Beit and Rabbeinu together: 770 and Yosef are connected to each other, for the verse alluding to the name Yosef speaks of the Redemption from, and elevation of, the seven lands, a process symbolized by the number 770.

Seven (770) also alludes to the life and divine service of Rabbeinu (Yosef Yitzchak), for Rabbeinu lived 70 years, and culminated his divine service in the Lower Hemisphere (whose elevation raises the seven lands), in 770, and on the tenth day of the seventh month (Shevat).

Seven (770) also alludes to the seventh generation, which brings the *poretz* through *paratzta*.

>>See table on page 63

¹⁴² See footnote 115.

¹⁴³ Which make up the entire world.

¹⁴⁴ But also including the perfection symbolized by “hundreds,” for each of the ten is further

Rabbeinu, will be closest to the Temple, actually touching its walls. Sanctuaries ranking just below Beit Rabbeinu will be attached to Beit Rabbeinu, and so on in an orderly progression leading from the Beit Hamikdash to the very last synagogues and study halls. In a sense, then, we might say that the synagogues and study halls that exist today, and that have existed throughout the course of the exile, are part of the Beit Hamikdash — the Third Beit Hamikdash.

INITIAL REVELATION

We are used to thinking that Third Temple will descend from the Heavens upon Mount Moriah in Jerusalem. In fact, however, Mount Moriah will be the Temple's second stop. This is because the Shechina, which, in exile, is largely concealed, will first be fully revealed within the exile, where the Jewish people will still be located at that moment. In the words of the Talmud, “G-d will return from exile together with them.”⁸ The Temple, then, where G-d's Presence abides, will return first to its temporary location in exile — i.e., to Beit Rabbeinu, and from there proceed, together with the Shechina and the Jewish people, to Mount Moriah.

ON ACCOUNT OF THE JEWS

“In⁹ every house of ten [Jews], the Shechina resides,” says the Talmud. Rabbi Schneur Zalman of Liadi states in the *Tanya*¹⁰:

⁸ I.e., the Jewish people.

⁹ *Sanhedrin* 39a.

¹⁰ *Iggeret HaKodesh* 23.

I heard from my masters that if there were an angel standing in the presence of a gathering of ten Jews, *even if there are no words of Torah between them*, an unlimited and infinite fear and awe would befall it from the Shechina that dwells over them, to the extent that it would become totally nullified.

In other words, the Shechina dwells in a given place primarily on account of the presence of Jews there — the more Jews, the greater the manifestation of the Shechina. In Beit Rabbeinu, then, the spiritual center of the Nasi Hador, the Shechina is surely revealed in its entirety — something akin to its revelation in the Beit Hamikdash. For the Nasi Hador, we are taught, is not only Israel's leading Torah scholar — he is Israel itself. According to the mystics, the Nasi Hador embodies the soul of Moses, which comprises the souls of all of Israel. Where the Nasi Hador is, there also the people of Israel are. The entire Jewish nation, then, is present in Beit Rabbeinu. Beit Rabbeinu is thus the place where the entire Jewish People “come[s] to see the face of G-d, your L-rd.¹¹ Like the Beit Hamikdash, then, Beit Rabbeinu is the structure from which the Shechina issues forth to all the other synagogues and study halls.

LAND OF THE FREE

For thousands of years, we prepared the world for its elevation. Then the time came to *carry out* the elevation. But to raise an entire structure, the lowest part of the structure must be elevated.¹² So the

¹¹ Deuteronomy 31:11.

¹² See *Torah Ohr, Bereishit* 4, beg. column 1.

שְׁכַל הָעוֹלָם נִקְבְּעִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּמִתְחַבְּרִים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ⁸⁸,
בְּגֵאוּלָּה הָאֲמִיתִית וְהַשְּׁלִימָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, עָלְיוּ נֶאֱמַר⁸⁹
“פְּרֻצֶת עָלֶיךָ פְּרֻץ”, וְדָרְשׁוּ חַז”ל⁹⁰ “זֶה מְשִׁיחַ, שֶׁנֶּאֱמַר וְעָלָה
הַפְּרֻץ לְפָנֶיהֶם”⁹².

וַיֵּשׁ לְקִשְׁר ב' הַעֲנִינִים — הֶרְמֵז בְּתוֹכָן הַמִּסְפָּר שֶׁבַע מֵאוֹת
וְשִׁבְעִים (“בֵּית רַבִּינוּ”) עִם שְׁמוֹ (הָרֵאשׁוֹן) שֶׁל רַבִּינוּ הַמְרוֹמָז
בְּפֶסוּק “יוֹסִיף אֲדֹנָי שְׁנַיִת יָדוֹ וְגו’”:

הַמִּסְפָּר שֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים מוֹרָה עַל הַשְּׁלִימוֹת דְּמִסְפָּר שֶׁבַע
— שֶׁבַע כְּפִי שֶׁכָּל אֶחָד כָּלוּל מֵעֶשֶׂר (מִסְפָּר הַשְּׁלֵם), שִׁבְעִים,
וַיִּתְיַרְה מוֹזָה, כְּפִי שֶׁכָּל אֶחָד כָּלוּל מִמֵּאָה (עֶשֶׂר פְּעָמִים עֶשֶׂר),
שֶׁבַע מֵאוֹת, וְעַד לְצִירוֹף שְׁנַיִתָּהּ יַחַד, שֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים.
וְהַעֲנִין בְּזֶה:

מִסְפָּר שֶׁבַע קָשׁוּר עִם מְצִיאוֹת הָעוֹלָם, שֶׁנִּבְרָא בְּשִׁבְעַת
יָמִים, שִׁבְעַת יָמֵי הַבְּנִין (שֶׁבַע מְדוֹת)⁹³, וְקָשׁוּר גַּם עִם בִּירוּר
הָעוֹלָם עַל יְדֵי עֲבוֹדָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּחְלָקִים לְז' סוּגִים, ז'
מְדָרוֹת בְּעֲבוֹדַת ה' (שֶׁבַע מְדוֹת), שִׁבְעַת קְנֵי הַמְּנוּרָה⁹⁴. וְעַל
כִּי זֶה, הַשְּׁלִימוֹת דְּמִסְפָּר שֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים) מוֹרָה עַל
שְׁלִימוֹת עֲבוֹדָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּבִירוּר הָעוֹלָם עַל יְדֵי מְעֻשְׂיָנוּ
וְעֲבוֹדָתֵינוּ כָּל זְמַן מִשְׁךְ הַגְּלוּת, שֶׁאֵז נִגְאָלִים⁹⁵ מִן הַגְּלוּת
וְחוֹזְרִים וּבָאִים לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

(* וּבִיחַד עִם זֶה — “אֲנִי אֹהֵי לָהּ גו' חוֹמַת אֶשׁ גו'” (שם, ט).

⁸⁸ Note that redemption is connected to the number seven, as in the Talmudic teaching, “Redemption will occur in the seventh [year of the Sabbatical cycle]...they are destined to be redeemed in the seventh year.” (*Megillah* 17b.)

Yisrael, where they will be appended to the Beit Hamikdash¹³² — an event that will transpire with the coming of the true and complete Redemption at the hand of Moshiach. Indeed, the term *paratzta* is used in connection with Moshiach, as the Sages said,¹³³ the verse,¹³⁴ “You burst forth (*paratzta*)...’ refers to Moshiach as it says, “The one who breaks forth (*ha’poretz*) will go before them.”^{135 136}

A connection may be drawn between the allusion contained in Rabbeinu’s house number, 770, and the allusion contained in Rabbeinu’s first name, “Yosef,” which, as mentioned, is hinted at in the verse, “On that day, the L-rd will once again (*yosif*) show His hand...”:

The connection is as follows: The number 770 reflects the number 7 in its most complete form — as each of its digits is comprised of 10 (the complete¹³⁷ number), for a total of 70; as each of its digits is comprised of 100 (ten times ten), totaling 700; as the two figures (70 and 700) are combined into one — 770.

Seven reflects the existence of the world, which was created in seven days.¹³⁸ As such, seven is connected with the refinement of the world, a process carried out by the Jewish people.¹³⁹ The complete form of seven,¹⁴⁰ then, represents the thorough completion of the Jewish people’s mission of refining the world — through their actions and service throughout the duration of exile — after which they are redeemed¹⁴¹ from exile and return to Eretz Yisrael.

¹³² In this sense the Beit Hamikdash breaks through limitations. Indeed, all of Jerusalem breaks through limitations, as in the verse (Zechariah 2:8) “Jerusalem will be settled beyond its walls.”

¹³³ *Agudat Bereishit*, end ch. 63. See also *Bereishit Rabba* end ch. 85, and Rashi ad loc.

¹³⁴ Genesis 38:29.

¹³⁵ Micah 2:13.

¹³⁶ Note that “Beit Moshiach” [House of the Messiah] has the same numerical value (770) as “*paratzta*” [“You burst forth”].

¹³⁷ Or “perfect.”

¹³⁸ Each day reflecting one of the seven [Divine] Attributes.* In the teachings of Kabbalah, these Attributes are known as the ‘*Sefirot*,’ the ten Divine emanations through which G-d creates and conducts the universe. The seven days of Creation embody and reflect the seven lower *Sefirot*, — *Chesed Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, Yesod, Malchut*.

¹³⁹ Who are divisible into seven categories/types, representing seven levels of divine service (corresponding to the seven Divine Attributes), and symbolized by the seven branches* of the Menorah.**

¹⁴⁰ I.e., Seven hundred and seventy.

* See *Likkutei Torah beg. Beba’alotcha*, and other sources.

** The menorah of the Beit Hamikdash had seven branches.

Divine Hand brought us — the final generation of exile and the first of Redemption — to America. According to Chassidic teaching, America is located in the lower half of the globe — i.e., that part of the world that did not experience the revelation at Sinai in an overt manner.¹³ By elevating America through the wellsprings of Chassidism, which emanate from Beit Rabbeinu of America to the entire world, we succeed in elevating the world and transforming it into the Divine dwelling it was meant to be.

IT'S ALL IN THE NAME

By Divine providence, the very name of Beit Rabbeinu in America alludes to the elevation of the entire world through the dissemination of the wellsprings of Chassidism. The entire world refers to Beit Rabbeinu as “770” — ostensibly for its address, 770 Eastern Parkway. But there is something deeper to this. Seven-seventy has the same numerical value as the word ‘*paratzta*’ [burst forth], which alludes to both the Redeemer and to the sublimating light that emanates from Beit Rabbeinu to the entire world. Furthermore, according to Kabbalistic teaching, the number 770 represents the refined state of the number seven, a number that alludes to the existence of the world, and to the Redemption of the Jewish people from the seven primary lands of exile, through the actions of Moshiach [the Messiah]. As if to underscore this point, Beit Moshiach [House of the Messiah] also has a numerical value of 770.

¹³ See translation, note 112.

REMODELING

In order to accommodate the ever-growing numbers of Jews flocking to Beit Rabbeinu of America, it is essential that 770 be enlarged and expanded. This should be done in a manner that bursts all limitation — “*paratzta*.” Indeed, it should be renovated to the extent that it will appear as a new building. Moreover, since 770 is the place where the Beit Hamikdash traveled and settled, and it is the place where the Third Temple will first be revealed, as with the Beit Hamikdash, every Jewish man and woman should consider it his/her honor and obligation to participate bodily and financially in its remaking.

In the merit of our good resolutions regarding the remodeling of 770, “may the pleasantness of G-d, our L-rd, be upon us...and establish for us our handiwork,”¹⁴ and may we merit the imminent arrival of the time when “many people will go and say, ‘Come let us go to the mountain of G-d, to the Temple of the G-d of Jacob, and He will teach us of His ways, and we will walk in his paths.’”¹⁵

¹⁴ Psalms, 90.
¹⁵ Isaiah 2:2-3.

שם ומספר

וַיֵּשׁ לְהוֹסִיף שְׁעֵנִין זֶה מְרוֹמָז גַּם בְּשֵׁמוֹ⁸⁰ שֶׁל “בֵּית רַבֵּינוּ”

שְׁבָדוֹרְנוּ:

“רַבֵּינוּ” — ב’ שְׁמוֹתָיו רומזים על הגאולה: שְׁמוֹ הָרֵאשׁוֹן — יוֹסֵף — עַל שֵׁם “בֵּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדוֹנָי שְׁנֵית יָדוֹ לְקִנּוֹת אֶת שְׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׁאַר מֵאֲשׁוּר וּמִמְצָרִים גּוֹ’ וּמֵאֲזֵי הַיָּם גּוֹ’ וְאִסָּף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וְנִפְּצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ”⁸¹, וְשֵׁמוֹ הַשֵּׁנִי — יִצְחָק — עַל שֵׁם הַצְּחוּק וְהַשְׂמֵחָה שֶׁשְׁלִימוֹתָהּ בְּגֵאוּלָּה הָאֲמִיתִית וְהַשְׂלִימָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב⁸² “אֲזַ יִמְלֵא שְׁחוּק פִּינוֹ”, “אֲזַ” דִּיִּיקָא, לְעֵתִיד לְבוֹא⁸³, כְּשִׂימְרוּ לְיִצְחָק (דוֹקָא) “כִּי אֶתָּה אָבִינוּ”⁸⁴.

וְ“בֵּית (רַבֵּינוּ)” — מְסַפְרוּ שֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים⁸⁵, וְעַל שֵׁם מְסַפֵּר זֶה נִקְבַּע שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ לְ“בֵּית רַבֵּינוּ” בְּפִי כָּל יִשְׂרָאֵל, “770”⁸⁶, שֶׁמְסַפֵּר זֶה הוּא הַגִּימַטְרִיָּא דְ“פְּרָצְתָּ”, עַל שֵׁם “וּפְרָצְתָּ יְמָה וְקִדְמָה וְצַפּוֹנָה וְנִגְבָּה”⁸⁷, שְׁרוּמֵז שְׁמֵבִית זֶה אֹרְהָ יוֹצְאָה לְכָל דְרוֹחוֹת הָעוֹלָם, וּבְאוֹפֵן שֶׁל פְּרִיצַת גְּדֵר, שֶׁכָּל ד’ רוֹחוֹת הָעוֹלָם מְתַעֲלִים לְדַרְגַּת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (“עֵתִידָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָאָרְצוֹת”), כּוֹלֵל וּבְמִיּוֹחַד שֶׁכָּל בְּתֵי כְּנַסְיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת

- (80) כידוע שהשם מורה על תוכנו מהותו של הדבר הנקרא בשם זה (תניא שעהויהיא ספ"א. וראה בארוכה תשובות וביאורים (קה"ת תשל"ד) ס"א וש"ס).
- (81) ישע"י יא, יא-יב.
- (82) תהלים קכו, ב.
- (83) משא"כ בומן הגלות, ש"אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז, שנאמר אז ימלא שחוק פיננו" (ברכות לא, א).
- (84) ישע"י סג, טו. שבת פט, ב.
- (85) להעיר מהנהגת גדולי ישראל שלמדו

רמזים והוראות בעבודת ה' גם מענייני חול כיו"ב (כמו מספר הקרון במרכבת המסע, שהו"ע עראי, ועאכו"כ בנוגע לבית קבוט), ובפרט בנדו"ד שהמספר נעשה שמו של הבית, כבפנים. (86) הן בלשון הקודש — שבע מאות שבעים, הן באדיש — זיבן זיבעציק, והן בלשון המדינה (אנגלית) — “סעווען סעוונטי” (87) ויצא כח, יד.

even more so, the address number on a house, which is an established place), Torah leaders would derive instructive hints [to guide them] in divine service. All the more so with regard to our discussion, where the address number has become the very name of the house.
¹³⁰ Whether in Hebrew — Sh'va-Me'ot Shiv'im; Yiddish — Ziben Zibetzik; or English — Seven Seventy.
¹³¹ Genesis 28:14.

7

NAME AND NUMBER

This connection between Beit Rabbeinu and the Redemption is also alluded to in the name¹²⁰ of Beit Rabbeinu¹²¹ of our generation.

Both of Rabbeinu's names — “Yosef” and “Yitzchak” — hint at the Redemption. Yosef is alluded to in the verse, “On that day, the L-rd will once again (*yosif*) show His hand, to gather the remnant of His people, who will have remained, from Assyria and from Egypt...and from the islands of the sea... and He will gather (*ve'asaf*¹²²) the dispersed of Israel, and He will assemble the scattered of Judah from the four corners of the earth.”¹²³ Rabbeinu's second name, Yitzchak, is alluded to in the verse, “Then our mouths will be filled with laughter (*s'chok*),”¹²⁴ which refers to the era of Moshiach,¹²⁵ when the Jewish people will say to Yitzchak,¹²⁶ “*Yon*¹²⁷ (specifically) are our father.”¹²⁸

As for Beit Rabbeinu, the number of the House of Rabbeinu is “seven hundred and seventy.”¹²⁹ This number, “770,”¹³⁰ has become the name by which all Jews refer to Beit Rabbeinu. “770” has the numerical value of the word *paratzta*, burst forth, as in the verse, “You shall burst forth (*u'faratzta*) westward, eastward, northward and southward.”¹³¹ This alludes to the fact that light emanates from this house toward the four directions of the world, and in a manner that breaks through limitations, elevating all four directions of the world to the level of Eretz Yisrael (as in the teaching, “In the future, the land of Israel will spread out over all the lands”). This is accomplished especially through the transfer of all the world's synagogues and study halls to Eretz

---

בית רבינו שבגל

THE HOLY TEMPLE IN TRANSIT

---

¹²⁰ As is known, the [Hebrew] name of a given entity reflects its essence and inner content. (*Tanya, Shaar Hayichud Veba'emunah*, end ch. 1. See also at length in *T'Shuvos U'Beurim* (ed. Kehot, 5734), sect. 1) and cross-references.

¹²¹ I.e., in the names of both the sanctuary (“770”), and Rabbeinu (“Yosef” and “Yitzchak”).

¹²² ‘*Asaf*’ has the same root as ‘Yosef.’

¹²³ Isaiah 11:11-12.

¹²⁴ Psalms 126:2. (The name ‘Yitzchak’ comes from the word ‘*s'chok*.)

¹²⁵ As opposed to the era of exile, for “one is forbidden to fill his mouth with laughter in the present world.” (*Berachot* 31a.) (The era of Moshiach is sometimes referred to as “the world to come”; the pre Messianic era as “the present world.”)

¹²⁶ Isaac, the Patriarch.

¹²⁷ To a greater extent than Abraham or Jacob.

¹²⁸ Isaiah 63:16; *Shabbat* 89b.

¹²⁹ Note that even from mundane matters of this nature (like the number on the car of a train, or,

I THE ABODES

“I have been for them a Small Temple in the lands where they arrived.”¹ This verse teaches that even in the Diaspora — in the place and time of exile — there exists a “small Temple” that is a microcosm and model of “the Great Temple [Beit Hamikdash] of Jerusalem.”² Targum³ Yonatan⁴ describes this as “second to the Beit Hamikdash.”

Commenting on this verse, the Talmud⁵ says:

Rabbi Yitzchak said, “This [refers to] the synagogues and study halls in Bavel”⁶; Rabbi Elazar said, “This refers to Beit⁷ Rabbeinu⁸ in Bavel.”

It stands to reason that Rabbi Yitzchak and Rabbi Elazar are not disagreeing. Rabbi Elazar, while referring to the ultimate Small Temple, agrees that all the synagogues and study halls of Bavel are Small Temples. Rabbi Yitzchak, on the other hand, while referring to all the synagogues in general, nevertheless agrees that the sanctuary of Rabbeinu is the ultimate Small Temple.

Now the title “Rabbeinu” reflects the fact that the one called by this title teaches Torah to disciples. “Beit Rabbeinu”, then, is a study hall, and consequently also a synagogue because, ideally, Torah study and prayer services should be conducted in the same place.^{9 10}

¹ Ezekiel 11:16.

² *Metzudat Tzion*.

³ And Rashi.

⁴ Yonatan the Translator. Targum Yonatan is the Aramaic translation of the Bible attributed to Yonatan ben Uziel, a disciple of the famed Talmudic sage, Hillel the Elder.

⁵ *Megillah* 29a. Further in the discussion, the Talmud applies to the synagogues and study halls the verse, “O G-d, You have been an abode for us in all generations.” This verse

says, in effect, that even when there is no Beit Hamikdash we still have a divine abode, in the form of the synagogues and so on. (*Chiddushei Agaddot Maharsba*.) See also below, section 8.

⁶ Babylon, the center of Jewish life throughout the Talmudic era.

⁷ House (of).

⁸ Our teacher. “House of our teacher” refers to the sanctuary of Rav, the great Talmudic Sage. (See Rashi ad loc.)

⁹ As the Talmud later says, “We would study in

וענין זה נעשה על ידי “בית רבינו” שבחצי כדור התחתון, שממנו אורה יוצאה לכל העולם, לעשות מהעולם כולו (עד לפנה הכי נדחת בקצוי תבל) ארץ ישראל, שזהו ענין ד’עתידה ארץ ישראל שתפשט בכל הארצות”, ו”עתידה ירושלים שתפשט בכל ארץ ישראל”, שבה יוקבעו כל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם כולו מחובר לבית המקדש, בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, נשיא הדור, שהוא המשיח (גואלן של ישראל) שבדור (כנ”ל סעיף ה). ועוד וגם זה עיקר, שהוא הנשיא דתורת החסידות⁷, אשר, על ידי הפצתה חוצה (“יפוצו מעינותיך חוצה”, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, בכל קצוי תבל) פועלים ביאת מלכא משיחא⁹.

ועל פי זה מובן גודל העילוי ד’בית רבינו” — “מקדש מצוט” העיקרי בגלות האחרון, “שנסע מקדש וישב שם”, ולכן “הרי הוא מקום המקדש גופיה דלעתידי”, ולא עוד אלא שבו יתגלה מקדש העתיד ומשם ישוב לירושלים (כנ”ל סעיף ד).

(78) להעיר, שתורת החסידות היא בחי היחידה שבתורה (ראה קונטרס ענינה של תורת החסידות), הקשורה עם בחי היחידה שבישראל, נשמתו של משיח צדקנו (כנייל הערה 35).

(79) אגה”ק דהבעש”ט — כשי”ט בתחלתו.

This elevation is accomplished through Beit Rabbeinu,¹¹⁵ from which light issues forth to the entire world in order to transform it (including its farthest reaches) into Eretz Yisrael.

This [elevation of the entire world] is what the Sages referred to when they said, “In the future, Eretz Yisrael will spread out over all the lands.” As for the teaching, “In the future, Jerusalem will spread out over the entire Eretz Yisrael” — this means that all the synagogues and study halls around the world will become affixed to the Beit Hamikdash at the time of the true and complete Redemption, which will be brought about by Moshiach, the Nasi Hador.¹¹⁶ Furthermore — and this too is essential — he is the Nasi of chassidism,¹¹⁷ and it is the dissemination of chassidism outward¹¹⁸ that brings Moshiach.¹¹⁹

Now we can appreciate the unique greatness of Beit Rabbeinu: As the main Small Temple of the final exile, Beit Rabbeinu is the *very place* of the future Beit Hamikdash, and moreover, the place where the future Beit Hamikdash will first be revealed, and the place from which it will return to Jerusalem.

Summary: In this final stage of the final exile, the majority of the Jewish people and their main infrastructure are in the United States of America.

Since the Shechina accompanies the Jewish people and the Nasi Hador wherever they go, it follows that the Shechina, too, is in America. Where in America? In Beit Rabbeinu. As for the Shechina's (partial) presence in other synagogues and study halls — this derives from its presence in Beit Rabbeinu.

The reason that the Jewish people — and hence the Shechina — now reside in America: In America (which is located in the Lower Hemisphere), the Giving of the Torah did not have an overt impact; thus, by elevating America (through disseminating chassidism within and from America), we elevate the entire world. By way of analogy: When elevating a structure, the lowest part of the structure must be elevated in order for the entire structure to be raised.

¹¹⁵ Located in the Lower Hemisphere.

¹¹⁶ As mentioned earlier (sect. 5), the Nasi Hador is the Moshiach (the Redeemer) of the generation.

¹¹⁷ Note that the teachings of chassidism represent the Yechida (unique, innermost level) of Torah (see *Kuntres Inyana Shel Torat Hachassidut*), which is connected with the

comprehensive Yechida of the Jewish people — i.e., the soul of Moshiach.

¹¹⁸ As in, “Your wellsprings shall spread outward” — i.e., to the furthest possible reaches, to all ends of the earth.

¹¹⁹ Letter of the Baal Shem Tov, beg. *Kesser Shem Tov*.

מקדשי מעט

על הפסוקי 'וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מֵעַט בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם' — שְׁגַם בְּחוּץ לְאַרְץ ("בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם"), בְּמָקוֹם וּבְזִמְן הַגָּלוּת, לְשֵׁנוּ "מִקְדָּשׁ מֵעַט", מֵעִין וְדוּגְמַת "הַמִּקְדָּשׁ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם",² "תְּנִיין (שְׁנִי) לְבֵית מִקְדָּשָׁא"³ — אֵיתָא בְּגִמְרָא "אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֱלוֹ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת שְׁבַבְכָּל, וְרַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר זֶה בֵּית רַבֵּינוּ שְׁבַבְכָּל".

וַיֵּשׁ לְזוּמַר, שְׂרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אֶלְעָזָר לֹא פְּלִיגִי, הֵינִינוּ, שְׁגַם לְדַעַת רַבִּי אֶלְעָזָר נִקְרָאִים כָּל בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת שְׁבַבְכָּל "מִקְדָּשׁ מֵעַט", וְגַם לְדַעַת רַבִּי יִצְחָק עֵיקַר וּשְׁלִימוֹת הַעֲנִינָן דְּ"מִקְדָּשׁ מֵעַט" הוּא בְּ"בֵית רַבֵּינוּ":

הַתּוֹאֵר "רַבֵּינוּ" — הוּא עַל שֵׁם שְׁמַלְמַד תּוֹרָה לְתַלְמִידִים, וְ"בֵית רַבֵּינוּ" (הַבֵּית שְׁבוּ מְלַמֵּד רַבֵּינוּ תּוֹרָה לְתַלְמִידֵינוּ) — הוּא בֵּית מְדַרְשׁ, וּבְמִילָא הָרִי הוּא גַם בֵּית כְּנִסְתָּ (הַבֵּית שְׁבוּ מִתְכַּנְּסִים הָרַב וְהַתְּלַמִּידִים לְתַפְלָה), כִּינּוּן שְׁהֵלִימוֹד וְהַתְּפִלָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּבֵית אֶחָד, כְּהַמְשָׁךְ הַסּוּגִיא "הוּאִי גְרִיסְנָא בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא".⁷

דגריסנא". וראה פי' הר"ף מגילה שם. חדא"ג מהרש"א לברכות שם. ואכ"מ.
7) בהגהות הב"ח: "לא הואי גריסנא אלא בבי כנישתא היכא דמצלינא".

1) יחזקאל יא, טו.

2) מצו"ד עה"פ.

3) תרגום יונתן ופרש"י עה"פ.

4) מגילה כט, א. — ובהמשך הסוגיא

דריש על בתי כנסיות ובתי מדרשות

הפסוק 'ח' מעון

אתה היית לנו בדור ודור", דהיינו גם

כשאין בית המקדש

קיים יהי מעון לנו בבתי כנסיות כו"י

(חדא"ג מהרש"א). וראה לקמן ס"ח.

5) רב (פרש"י).

6) ועד"ו בברכות ח, א: "לא הוה מצלינא אלא היכא

the synagogue." Cf. *Berachot* 8a: "We would pray in no place but where we studied." (See also commentary of the Riaz (found in *Ein Yaakov* on) *Megillab* 29a; *Chiddushei Agadot*

Maharsha on *Berachot* 8a and *Megillab* *ibid.*)

¹⁰ Bach's version: "We would study in no place but the synagogue where we prayed."

Beit Rabbeinu possesses a distinct advantage over other synagogues and study halls, as we learn from the following Talmudic exposition¹¹:

What is the meaning of the verse, “G-d loves the gates of **Tzion**¹² more than all the dwellings of Jacob”¹³? This means that G-d loves the gates¹⁴ that are *metzuyan*¹⁵ in Halacha¹⁶ more than [He loves] the synagogues and study halls. ... Since the day the Beit Hamikdash was destroyed, G-d has nothing in His world except the four cubits¹⁷ of Halacha.

Maharsha¹⁸ explains:

Incorporated in the Beit Hamikdash was the Chamber of Hewn Stone, from which the Sanhedrin’s¹⁹ Torah rulings issued forth. The Shechina [Divine Presence] certainly resided [there] with them. Now that the Beit Hamikdash has been destroyed, these four cubits of Halacha [Torah law], [where the Shechina resides], are represented by the fixed place from which [Torah] instruction issues forth to the people of the city.²⁰

This, then, is the significance of Beit Rabbeinu²¹: It is the primary place from which Torah instruction issues forth to the Jewish people.

This special quality of Beit Rabbeinu, in which it surpasses other synagogues and study halls, makes it the main Small Temple that G-d has given the Jewish people in exile as a substitute for the Great Temple of Jerusalem.

Summary: (a) In exile, the Shechina resides to some extent in all the synagogues and study halls. (b) Its primary abode in exile is Beit Rabbeinu.

¹¹ *Berachot* 8a.

¹² Zion.

¹³ *Psalms* 87:2

¹⁴ I.e., the places.

¹⁵ Outstanding; *metzuyan* is a play on the word *Tzion*.

¹⁶ Torah law.

¹⁷ I.e., the places where Torah law is studied. (In certain contexts, the Torah does not regard an area smaller than 4 cubits by 4 cubits as a place.)

¹⁸ *Chiddushei Agaddot Mabarsba, Megillab 29a*.

¹⁹ The Jewish Supreme Court.

²⁰ This explains why prayers should be conducted in these places. See *Berachot* 8a: “Once we learned...that from the day the Beit Hamikdash was destroyed G-d has no place in His world except the four cubits [where] Torah law [is studied], we would pray in no place but where we studied.”

²¹ Beit Rabbeinu is like the Sanhedrin. It represents, “The judge who will be in your days” (*Deuteronomy* 17:9); “The court of [law of] your generation.” (Maimonides, *Laws of Mamrim*, beg. ch. 2)

ועל דרך זה בנוגע להגלות דכללות דבני ישראל — שבדורנו זה נמצאים רוב מנין ורוב בנין דבני ישראל בגלות אמריקא, ויש לומר, שזהו אחד הטעמים לכך שגם נשיא הדור (ש"הנשיא הוא הכל") חי ונמצא עשר שנים בגלות אמריקא, ומשם עסק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה בכל שאר הארצות אשר באו שם בני ישראל, על ידי תלמידיו ושלוחיו בכל קצויה תבל.

וכיון ש"בכל מקום שגלו ישראל שכניה עמהן", הרי, בגלות זה האחרון שרוב מנין ורוב בנין דבני ישראל ביחד עם נשיא הדור נמצאו בגלות אמריקא, גלתה גם השכינה לגלות אמריקא; ובגלות אמריקא עצמה ("בבבל היכא" — בה"מקדש מעט" ד"בית רבינו", שהיא בדוגמת "בי כנישתא דהוצל ובי כנישתא דשף ויתבי בנהרדעא", "שנסע מקדש וישב שם" (במקום המקדש שבירושלים)⁷⁴, וממנו נמשכת השפעת השכינה בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם.

ויש לומר ההסברה בזה — לפי שבדור זה, דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, מסיימים ומשלימים "מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות"⁷⁵ לעשות מארץ העמים ארץ ישראל גם במקום היותר תחתון דארץ העמים, חצי כדור התחתון (שבו לא היה מתן תורה⁷⁶), אשר, על ידי העלאת המקום היותר תחתון מעלים גם את כל שאר המקומות דארץ העמים⁷⁷,

(74) ראה "התמים" חו"ב ע"כ: "מיום שחרב בית המקדש וקדשי קדשים עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק... ויבנה לנו את ירושלים ובית המקדש עם הקדשי קדשים, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית כנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא בית המקדש שלנו כו".

(75) תניא רפ"ז.

(76) ראה אגרות-קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ב ע" תצב ואילך. ושי"נ.

(77) "כמו בהגבהת כותלי בית שצריכים להתחיל להגבי הקורה התחתון דווקא ואז ממילא יוגבהו העליונים הימנו, משא"כ אם הי' מתחיל מאמצע הכותל לא הי' מגבי התחתונים" (תו"א בראשית ד' רע"א).

Similarly, regarding the Jewish people as a whole, the United States is the place of exile of the majority of Jews and of their main infrastructure. Indeed, this is one of the reasons why the Nasi Hador, (who “is everything”) lived in America for ten years. From there he disseminated Torah and Judaism through his disciples and emissaries around the world and spread the wellsprings of chassidism outward to all the lands in which the Jewish people had settled.

Since the Shechina accompanies the Jewish people wherever they are exiled, and in this final exile the majority of Jews and their main infrastructure, along with the Nasi Hador, are located in the American exile, the Shechina is also located in the American exile. “Where in the American exile,” to paraphrase the Talmud,¹⁰⁹ “does the Shechina reside?” It resides in the small sanctuary that is Beit Rabbeinu. Beit Rabbeinu parallels “the synagogues of Hutzel and Shaf-Veyasiv of Nehardoa” (where the Beit Hamikdash traveled from Jerusalem¹¹⁰), and it is from Beit Rabbeinu that the Shechina issues forth to all the synagogues and study halls around the world.

The reason the Jewish people and [consequently] the Shechina reside specifically in America is as follows: As the last generation of exile and the first generation of Redemption, this generation is the culmination of the Jewish people’s actions and service throughout the duration of exile,¹¹¹ — that is, our mission of transforming the gentile lands, including the lowliest of them, the Lower Hemisphere,¹¹² into Eretz Yisrael.¹¹³ By elevating this lowest of places, we automatically elevate all the other places in the gentile lands.¹¹⁴

¹⁰⁹ *Berachot*.

¹¹⁰ See *Hatamim* issue 2, p. 126: “From the day our Beit Hamikdash was destroyed until G-d will have mercy and send us the righteous Redeemer...and build for us the Beit Hamikdash and the Holy of Holies, Lubavitch is our Jerusalem, and the synagogue in which the Rebbe prays is our Beit Hamikdash.”

¹¹¹ *Tanya*, beg. ch. 37.

¹¹² The terms “Upper Hemisphere” and “Lower

Hemisphere” are often used in chassidic thought to distinguish between the half of the globe in which the Torah was given,* and the half in which it was not given.**

¹¹³ See footnotes 91 and 93.

¹¹⁴ By way of analogy: When elevating a wall, the lowest beam must be elevated in order for the entire wall to be raised. (*Torah Ohr, Bereishit 4*, beg. column 1.)

ומעלה יתרה ב(בית הכנסת ובית המדרש שב) “בית רבינו” לגבי שאר בתי כנסיות ובתי מדרשות — כדרשת חז”ל: “מאי דכתיב” אוהב ה’ שערי ציון מכל משכנות יעקב, אוהב ה’ שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ובתי מדרשות . . . מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה”, “דבזמן שבית המקדש קיים היה שם לשכת הגזית שמשם יוצאת הלכה פסוקה על פי סנהדרין ועמהם ודאי השכינה שרויה, ועכשיו שחרב בית המקדש אותן ד’ אמות של הלכה . . . מקום קבוע שממנו יוצאת הוראה לאנשי העיר”¹⁰ (ולכן גם התפלה היא במקום זה דוקא¹¹) — שזהו ענינו של “בית רבינו”¹².

ומצד העילוי המיוחד ד(בית הכנסת ובית המדרש שב) “בית רבינו” לגבי שאר בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל, הרי הוא “מקדש מעט” העיקרי שנותן הקדוש ברוך הוא לישראל בזמן הגלות תמורת המקדש הגדול שבירושלים.

(8) ברכות שם.

(9) תהלים פז, ב.

(10) חדא”ג מהרש”א שם.

(11) “כיון דשמענא

להא . . . מיום שחרב

בית המקדש אין לו

להקב”ה בעולמו

אלא ארבע אמות של

הלכה בלבד, לא הוה

מצלינא אלא היכא

דגריסנא” (בברכות

שם).

(12) ע”ד ובדוגמת

ה א ס נ ד ר י ן

— “השופט אשר

יהי בימים ההם”

(שופטים יז, ט),

”בית דין שבדורד”

(רמב”ם הל’ ממרים

* That is, it did not experience the Giving of the Torah in an overt manner.

** See *Igros Kodesh Admur HaRayatz*, vol. 2. p. 492 ff and cross-references.

2 THE PRIMARY ABODE

Proof that there are different levels of Small Temple may be brought from the beginning of the segment of Talmud under discussion. Concerning the Shechina's place of residence among the Jewish people during exile, the Talmud states:

Wherever they were exiled, the Shechina resided with them. When they were exiled to Egypt, the Shechina resided with them...when they were exiled to Babylon, the Shechina resided with them... Where in Babylon [does the Shechina reside]? Abaye says, "In the synagogue of Hutzel,"²² and in the Shaf-Veyasiv²³ synagogue of Nehardoa.^{24 25} This does not mean in both synagogues at once, but rather, sometimes in one, sometimes in the other."²⁶

The phrase "the Shechina resides with them" indicates that the Shechina is manifest in special places,²⁷ such as the Mishkan [Tabernacle] and Beit Hamikdash.²⁸ In exile, the special places in which the Shechina resides are the synagogues and study halls, as Rabbi Yitzchak states in the passage quoted earlier. These synagogues and study halls are the "Small Temples."²⁹

The subsequent teaching, then, that the Shechina resides "in the synagogues of Hutzel and Shaf-Veyasiv," which were unique even among the

²² The synagogue of Hutzel was in close proximity to the study hall of Ezra the Scribe, below Nehardoa. (Aruch, entry 'Shaf.'). See footnote 57.

²³ "Shaf-Veyasiv was the name of a place built by Yechoniah (King of Judah; also called Yehoyachin) and his following using stones and earth that they brought into exile with them in fulfillment of the verse, 'For your servants have cherished her stones, and favored her dust.'" (Rashi; see also *Ein Yaakov*.) Cf. Rashi on *Rosh Hashana* 24b: "It is a place; some say [it was called Shaf-Veyasiv because] it was destroyed and then rebuilt. The Shechina was always present there. It was built by Yechoniah and his exiles, who brought with them of the stones of Jerusalem. Regarding them it is written, 'For

your servants have cherished her stones'. Cf. Aruch, *ibid*: "They founded it with stones and earth, that they brought with them from the Beit Hamikdash... and they called it Shaf-Veyasiv, meaning, 'the Beit Hamikdash 'traveled [from Jerusalem] and settled' there."

²⁴ Nehardoa was a prominent city in Bavel, and a great center of Torah.

²⁵ The version found in *Aruch* — entry 'Shaf' — reads, "Rav said, 'In the synagogue of Hutzel'; Shmuel said, 'In the synagogue of Shaf-Veyasiv.'"

²⁶ For the Kabbalistic interpretation of this passage see *Likkutei Levi Yitzchak on Zohar III*, p. 262.

²⁷ While the Shechina is everywhere, in most places it remains concealed. In these special places, however,

העלאה

על פי זה יש לבאר כל הנ"ל בנוגע ל"בית רבינו שבבבל" בדורנו זה — ביתו (בית הכנסת ובית המדרש) של כבוד קדשת מורי וחקמי אדמו"ר נשיא דורנו:

ובהקדים פתגם כבוד קדשת מורי וחקמי אדמו"ר⁶³ ש"עשר גליות גלתה ליובאוויטש"⁶⁴, מליובאוויטש [שבה היה גילוי פנימיות התורה כפי שנתבארה באופן של הבנה והשגה ("יתפרנסון")⁶⁵] על ידי תורת חסידות חב"ד במשך כמה דורות⁶⁶ [לרסטוב, מרסטוב לפטרבורג⁶⁷, ומפטבורג גלתה מחוץ למדינה ההיא, ללטביא⁶⁸ ואחר כך לפולין⁶⁹, ועד לגלות אמריקא⁷⁰, ובאמריקא גופא בכמה מקומות, עד להמקום הקבוע ד"בית רבינו", בית הכנסת ובית המדרש שלו, המרכז של ליובאוויטש במשך עשר שנים (תקופה של ימיה) האחרונות ("הכל הולך אחר החיתום")⁷¹] דכבוד קדשת מורי וחקמי אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין, וגם לאחר הסתלקותו קדושה לא זזה ממקומה⁷², נאדרבה, באופן ד"מעלין בקודש", "מוסיף והולך"⁷³, עד ביאת גואל צדק.

(63) ראה סי' השיחות תשמ"ט ח"ב ע"י 549.

ושי"נ.

(64) ע"ד שמצוי בסנהדרין — שילעשרה מקומות גלוי" (רמב"ם שבהערה 13).

(65) תקו"ז ת"ו בסופו. וראה לקו"ש חכ"ד ע"י 136 הערה 35. ושי"נ.

(66) מחיי אלול תקע"ג (שאו קבע אדהאמ"צ דירתו בליובאוויטש) עד י"ז מרחשון תרע"ו (שאו העתיק אדמו"ר מהורשיב מושבו לרסטוב) — ק"ג שנים (ישלשלת היחס

וראשי פרקים מתולדות בית רבינו) בהקדמת הי"ום יום"י. (67) משנת תרפ"ד עד לאחר המאסר והגאולה בשנת פרו"ת, שאז העתיק מושבו מפטרבורג למושבה מאלאחאווקא — סמוכה למאסקווא (שם). (68) באסרו חג הסוכות תרפ"ח נסע מרוסיה והתיישב בריגא, לטביא. (69) בשנת תרצ"ד העתיק מושבו לורשא, פולין, ובשנת תרצ"ו העתיק מושבו לאטוואצק עד אלול תרצ"ט, עד שהגיע לריגא בה' טבת הישי"ת (ראה מבוא לאגרות קודש אדמו"ר מהורשי"ץ ח"ה). (70) בטי אדר שני הישי"ת. (71) ברכות יב, א. (72) ראה ע"ח ש"י פי"ג. שלי"ד פי"ג. שלי"ה פי"א. אגה"ק ביאור לס"י ז"ך. (73) שבת כא, ב.

(*) כפי שנקראת אז לענינא. — ובימים אלו יש שקו"ט להחזיר שמה לפטרבורג (ראה שיחת ש"פ קורח, ג' תמוז (סה"ש תנש"א ח"ב ע"י 658)).

6 ELEVATION

To apply all this to the Beit Rabbeinu of the present generation — that is, to the sanctuary of my holy father-in-law, the Rebbe, the Nasi Hador: My holy father-in-law, the Rebbe, the Nasi Hador, has a saying,⁹⁶ “Lubavitch⁹⁷ experienced ten exiles.”⁹⁸

From the city of Lubavitch,⁹⁹ the movement relocated to Rostov, and then to Petersburg.¹⁰⁰ Lubavitch was then forced out of that country¹⁰¹ and moved to Latvia,¹⁰² and from Latvia to Poland,¹⁰³ and from Poland to the United States.¹⁰⁴ In the United States, Lubavitch went to a number of places, finally arriving at the fixed location of Beit Rabbeinu, the center of Lubavitch for the last ten years¹⁰⁵ of my holy father-in-law, the Rebbe’s, earthly existence. (This place remained Beit Rabbeinu even after the Rebbe’s *histalkut*,¹⁰⁶ for holiness never leaves a place where it has dwelt.¹⁰⁷ On the contrary, it continuously rises to new heights,¹⁰⁸ until the coming of the righteous Redeemer).

⁹⁶ See *Sefer Hasichot 5749*, vol. 2, p. 549, and cross-references.

⁹⁷ Although the Chabad movement began in the town of Liozna, it eventually became identified with the town of Lubavitch, where five successive Rebbes were based. Apparently, the term “Lubavitch” mentioned in the text refers to the Chabad movement as it is identified with Lubavitch.

⁹⁸ Similar to the Sanhedrin, which “was exiled to ten places.” (See Maimonides, *Laws of Sanhedrin*.)

⁹⁹ Where, for a number of generations, the Torah’s innermost dimension was revealed through the teachings of Chabad, which enables it to be understood and comprehended — that is, it enables it to be internalized.*

¹⁰⁰ From 5684 until after the [Previous Rebbe’s] incarceration and redemption in 5687, at which time he moved from Petersburg** to the

Malachavka settlement near Moscow.

¹⁰¹ The Soviet Union.

¹⁰² The day after *Sukkot*, 5688, [the Previous Rebbe] left Russia and settled in Riga, Latvia.

¹⁰³ In 5694, [the Previous Rebbe] moved to Warsaw, Poland, and in 5696, he moved to Otvotzk, until Elul 5699; he then moved to Riga, where he arrived on the 5 Teves, 5700. (See forward to *Igrot Kodesh Admur HaRayatz*, vol. 5).

¹⁰⁴ On 9 Adar II, 5700.

¹⁰⁵ “Everything goes according to the conclusion.” (Berachot 12a.)

¹⁰⁶ The Hebrew term for the passing of a tzadik. *Histalkut* means elevation. When a tzadik undergoes *histalkut*, his soul leaves neither the physical realm nor his physical body, but continues to exist within them in more elevated state.

¹⁰⁷ See *Eitz Chayim* portal 4, ch. 3, and portal

עיקר מקדש מעט

יֵשׁ לְהִבְיָא רְאִיָּה לְחִילוּקֵי הַדְּרָגוֹת בְּ“מִקְדָּשׁ מְעַט” — מִמָּה שְׁכֵתוֹב בְּהַתְחַלַּת הַסּוּגְיָא (עַל דְּבַר הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בִּישְׂרָאֵל בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת) “בְּכָל מְקוֹם שֶׁגָּלוּ שְׂכִינָה עִמָּהּ, גָּלוּ לְמִצְרַיִם שְׂכִינָה עִמָּהּ. . . גָּלוּ לְבָבֶל שְׂכִינָה עִמָּהּ. . . בְּבָבֶל הֵיכָא אָמַר אַבְיִי בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא דְהוּצַל¹³ וּבְבֵי כְּנִישְׁתָּא דְשָׁף וְיִתִּיב¹⁴ בְּנִהְרֵדְעָא¹⁵, וְלֹא תִימָא הֵכָא וְהֵכָא, אֶלָּא זְמַנִּין הֵכָא וְזְמַנִּין הֵכָא¹⁶ :

הַחִידוּשׁ בְּ“שְׂכִינָה עִמָּהּ” (גַּם בְּגְלוּת) הוּא — “גִּילוּי הַשְּׂכִינָה. . . בְּמִקְוֹמוֹת מְיוֹחָדוֹת כְּמוֹ בְּמִשְׁכַּן וּמִקְדָּשׁ”¹⁷, וּמְקוֹם זֶה הוּא בְּבֵיתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת, שְׁנִקְרָאִים “מִקְדָּשׁ מְעַט”¹⁸, כְּהַמְשָׁךְ הַסּוּגְיָא.

וְעַל פִּי זֶה יֵשׁ לוֹמַר, שְׂבִהַמְשָׁךְ דְּבָרֵי הַגְּמָרָא “בְּבָבֶל הֵיכָא. . . בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא דְהוּצַל וּבְבֵי כְּנִישְׁתָּא דְשָׁף וְיִתִּיב בְּנִהְרֵדְעָא” (בְּתֵי-כְּנִסְתֵי מְיוֹחָדִים בְּבָבֶל), מְדוּבָר אֹדוֹת גִּילוּי שְׂכִינָה בְּאוֹפֵן

(רפ"ב).

13 כנישתא דהוצל קרובה לבית המדרש של עזרא הסופר למטה מנהרדעא (ערוך ערך שף). וראה לקמן הערה 37.

14 י"שם מקום (ובנאה יכני וסיעתו מאבנים ועפר שהביאו עמהן בגלותן לקיים מה שנאמר כי רצו עבדיך את אבני ואת עפרה יחוננו" (פרש"י ובעין יעקב)). ובפרש"י

ר"ה כד, ב: "מקום הוא, ויש פותרין שחבר וחזר ונבנה, ותמיד היתה שכנה מצויי שם, ויכני וגלותו באוהו שנשאו עמהם מאבני ירושלים, ועליהם נאמר כי רצו עבדיך את אבני". ובערוך שם: "יסדוה מאבנים ועפר דאיתאיו בהדייהו מבית המקדש. . . וקריה שף ויתבי, כלומר, שנשע מקדש וישב שם". 15 ובערוך שם: "רב אמר בכנישתא דהוצל ושמואל אמר בכנישתא דשף ויתבי בנהרדעא". 16 הביאור ע"ד הקבלה — ראה לקוטי לוי"צ לוח"ג ע' רסב. 17 חדא"ג מהרש"א שם. — ומוסיף ש"בגירסת הע"י מיתית נמי גלו לעולם שכנה עמהם שנאמר ושמתו כסאי בעולם, דהיינו מקום מיוחד לגילוי שכנה". 18 ונקראים גם "משכנות" — "אוהב ה' גוי משכנות יעקב", "דרוש משכנות בתי כנסיות ובתי מדרשות שהם במקום משכן שהשכינה שרוי בהם בגלות" (ברכות שם ובחדא"ג מהרש"א).

it is revealed.

²⁸ *Chiddushei Agaddot Maharsha*. He adds that in *Ein Yaakov*'s version of the text it also says, “When they were exiled to Eilam the Shechina resided with them, as it says, ‘I will place My throne in Eilam’ — i.e., the Shechina [“My throne”] is revealed in a special place.

²⁹ They are also called “dwellings,” as in the teaching, “G-d loves the gates...the dwellings of Jacob.” “*Mishkanos* [dwellings] is expounded to mean the synagogues and study halls, which take the place of the *Mishkan*, for the Shechina resides within them during exile.” (Berachot and *Chiddushei Agaddot Maharsha*.)

*Tikkunei Zohar, end Tikkun Vav. See also *Likkutei Sichot*, vol. 24, p. 136, fn. 35, and cross-references.

**Which was called “Leningrad” at the time. There are deliberations taking place these days [i.e., 5751] about whether to change the name back to Petersburg. (See Public Address of Shabbat Korach, Tammuz 3 (*Sefer Hasichot 5751*, vol. 2, p.658.))

synagogues of Bavel, implies that in these two synagogues the manifestation of the Shechina was superior to what it was in other synagogues and study halls.³⁰ And the explanation that “this does not mean in both synagogues at once, but rather, sometimes in one, sometimes in the other,” indicates that even between these two superior sanctuaries there is but one special place that actually stands in the stead of the Beit Hamikdash³¹ and thus hosts the primary indwelling and manifestation of the Shechina.

The very name “Shaf-Veyasiv” alludes to the fact that there is one place that hosts the primary manifestation of the Shechina. “Shaf-Veyasiv” means³² “traveled and settled,”³³ indicating that the manifestation of the Shechina that had existed solely in the Beit Hamikdash later traveled to a special place in Bavel that serves as the substitute for the Beit Hamikdash.³⁴

From this we understand that in addition to the Small Temples embodied in all the “synagogues and study halls of Bavel,” there is one main Small Temple that stands in the stead of the Great Temple of Jerusalem. That Small Temple is “Beit Rabbeinu of Bavel,” the place where “the Temple traveled and settled.”

Summary: The beginning of the segment of Talmud under discussion contains three teachings:

- “The Divine Presence resides with them.”
- “In the synagogues of Hutzgel and Shaf-Veyasiv.”
- “This does not mean in both synagogues at once, but rather, sometimes in one and sometimes in the other.”

From these three teachings, respectively, we learn:

- The Shechina resides with the Jewish people in exile (in the synagogues and study halls).
- In special synagogues and study halls (e.g., Hutzgel and Shaf-Veyasiv), the manifestation of the Shechina is superior to what it is in other synagogues and study halls.
- At all times, there is one unique synagogue and study hall that surpasses all others in greatness; this place is the Shechina’s primary abode in exile.

>>See table on page 62

כַּפְתָּגִם הַיְדוּעָה⁵⁹ “עֲשֵׂה כֵּן (בְּחוּץ לְאַרְץ) אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל”, שֶׁעָנִין
זֶה נֶעֱשֶׂה לְכָל לְרֹאשׁ עַל יְדֵי בְנֵינּוּ בְּתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדֻרֹת
 (“מְקֻדָּשׁ מְעֻט”) בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם⁶⁰, וּמֵהֶם נִמְשָׁכֶת
הַקְדוּשָׁה בְּכָל אֶרֶץ הָעַמִּים, וְעַל יְדֵי זֶה מְמַהֲרִים וּמְזַרְזִים
וּפּוֹעֲלִים קִיּוֹם הַיְעוּד “עֲתִידָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּפְשֹׁט בְּכָל
הָאַרְצוֹת”⁶¹, “שִׁיְהִיָּה כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ אֶז בְּמְדֻרַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
דְּעַכְשָׁיו, וְאֵז יְהִיָּה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּמְדֻרַת יְרוּשָׁלַיִם דְּעַכְשָׁיו, וְזֶהוּ
שֶׁאֲמָרוּ שִׁירוּשָׁלַיִם תִּתְפַּשֵּׁט עַל כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כּוֹלוֹ”⁶², שֶׁבָּה
יִקְבְּעוּ בְּתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדֻרֹת שֶׁבְּכָל מְחוּבֵר לְמְקֻדָּשׁ.

וְכִינּוּן שֶׁעִיקַר עֲנִינּוּ שֶׁל “בֵּית רַבֵּינוּ שֶׁבְּכָבֵל” הוּא קִיבּוּץ
וְאַסִּיפַת כָּל הַבְּתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדֻרֹת שֶׁבְּכָבֵל לְקַבְּעֵם בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל, מְחוּבֵר לְבֵית הַמְּקֻדָּשׁ — “הָרִי הוּא (לֹא רַק הַ”מְקֻדָּשׁ
מְעֻט” הָעִיקָרִי בְּכָבֵל “שֶׁנֶּסַע מְקֻדָּשׁ וַיֵּשֶׁב שָׁם”, אֲלָא גַם) מְקוֹם
הַמְּקֻדָּשׁ גּוֹפִיָּה דְלַעְתִּיד”, שֶׁבוּ יִתְגַּלֶּה הַמְּקֻדָּשׁ דְלַעְתִּיד, וּמִשָּׁם
יָשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם.

60 כולל גם בתים פרטיים דבניי, אשר, עיני עבודתם של ישראל בתורה תפלה וגמ"ח בבתייהם הפרטיים, נעשים הם בתי תורה תפלה וגמ"ח, ע"ד ובדוגמת "מקדש מעט".
61 ראה ספרי דברים בתחלתו. פס"ר פ' שבת ור"ח. ל"יש ישעי רמו תקג.
62 לקו"ת מסעי פט, ב. ואילך.

³⁰ In these two synagogues, the Shechina was evident. (See Rashi on *Ein Yaakov*.)

³¹ “The place that G-d will choose” (Deuteronomy 12:5 and other verses.)

³² *Aruch*, *ibid*. (Cited in *Chiddushei Agaddot*

Mabarsba.)

³³ I.e., the Temple traveled (from Jerusalem) and resettled (as the main Small Temple of exile).

³⁴ It is thus also the primary place of Torah revelation, “from which instruction issues forth

“Eretz Yisrael,” as in the well-known instruction, “Transform *this* place into Eretz Yisrael.”⁹¹ This transformation of the lands of the Diaspora into Eretz Yisrael is accomplished first and foremost through establishing synagogues and study halls⁹² in these lands, from which holiness issues forth to all the lands of the nations. This hastens and effects the realization of the promise, “In the future, Eretz Yisrael will spread out over all the lands,”⁹³ — which means that “at that time, the entire world will be on the level of present-day⁹⁴ Eretz Yisrael, which, in turn, will be on the level of present-day Jerusalem. This is what the Sages meant when they said that in the future Jerusalem will spread out over the entire Eretz Yisrael.”⁹⁵ This will be fulfilled through all the synagogues and study halls of the Diaspora becoming appended to the Beit Hamikdash.

Now since the main function of Beit Rabbeinu of Bavel is to gather the synagogues and study halls of the Diaspora to become reestablished in Eretz Yisrael and appended to the Beit Hamikdash, it is not only the primary Small Temple of the Diaspora but also *the very place of the future* Beit Hamikdash — the place where the future Beit Hamikdash will be revealed, and the location from which it will return to Jerusalem.

Summary: *There is another angle to the greatness of Beit Rabbeinu: Beit Rabbeinu is the sanctuary of the Nasi Hador. Since the extent of the Shechina's presence in a given place depends on the number of Jews present in that place, and the Nasi Hador includes within himself the entire Jewish people, it follows that Beit Rabbeinu hosts the presence of the totality of the Shechina, thereby modeling the Shechina's presence in the Beit Hamikdash. Hence, just as all the synagogues and study halls received the Shechina from the Beit Hamikdash, so do they now receive the Shechina from Beit Rabbeinu.*

⁹¹ See *Igrot Kodesh Admur HaRayatz* vol. 1 p. 485. The reference is to the well-known story of a *chasid* who wanted the Tzemach Tzedek to permit him to move to Israel. Instead, the Tzemach Tzedek instructed him, “Turn *this* place into Israel” [—i.e., G-d put you here in order to transform this land of exile into a holy place].

⁹² Including Jewish homes, where Jews practice

Torah, prayer, and acts of kindness, thereby turning their homes into divine sanctuaries akin to Small Temples.

⁹³ See *Sifrei* beg. Deuteronomy; *Pesikta Rabbati: Shabbat and Rosb Chodesh; Yalkut Shimoni* on Isaiah, sect. 503.

⁹⁴ I.e., Pre-Messianic.

⁹⁵ *Likkutei Torah, Massei*, 89b ff.

נעלה יותר מגילוי השכינה שבשאר בתי כנסיות ובתי מדרשות (מקום שניכר שהיא שורה שם¹⁹), ויתירה מזה, שישנו מקום מיוחד (אחד, יחיד ומיוחד) שהוא תמורת המקדש שבירושלים (המקום אשר יבחר ה' ²⁰) שבו עיקר השראת וגילוי השכינה, שלכן, "לא תימא הכא והכא (בבי כנישתא דהוצל ובבי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא) אלא זמנין הכא וזמנין הכא", במקום אחד דוקא.

וענין זה מודגש בשמו של המקום, "בי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא" — שהפירוש ד"שף ויתיב" הוא "שנסע מקדש וישב שם"²¹, היינו, שגילוי השכינה שהיה במקדש בירושלים (ולא במקום אחר), נסע וישב במקום מיוחד בכבל, תמורת המקדש בירושלים²².

ומזה מובן גם בנוגע ל"מקדש מעט" שבהמשך הסוגיא — שנוסף על כללות הענין ד"מקדש מעט" שבכל "בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכבל", ישנו ה"מקדש מעט" העיקרי תמורת המקדש הגדול שבירושלים, "בית רבינו שבכבל", "שנסע מקדש וישב שם".

(19) פרש"י לענין יעקב שם.

(20) פ' ראה יב, ה. ועוד.

(21) ערוך שם (הובא בחדא"ג מהרש"א).

(22) ולכן ה"ה גם המקום העיקרי דגילוי התורה, "מקום קבוע שממנו יוצאת הוראה לאנשי העיר", ע"ד ובדוגמת לשכת הגוית שבבית המקדש. וראה רמב"ן במלחמות ספ"ד דכתובות: "עיקר תורה מימי גלות בנהרדעא שם שגלות יכני והחרש והמסגר כו".

to all the people of the city," like the Chamber of Hewn Stone (where the Sanhedrin convened) in the Beit Hamikdash. See also Nachmanides, *Milchamot*, end ch. 4 of *Ketubot*: "The

essence of Torah during the days of [the Babylonian] exile was in Nehardoa, the [place of] exile of Yechoniah, and the artisans and the gatekeepers...."

3 ORDER OF PROGRESSION

A further, essential point: Even after the Jewish people are redeemed, and all “the synagogues and study halls will be established in Eretz Yisrael [the land of Israel],” as the Talmud goes on to say, this Small Temple — Beit Rabbeinu — will continue to be unique.³⁵

To explain: Only during the time of exile does the Shechina reside — by way of the Small Temples³⁶ — in the lands where the Jewish people were exiled. At the time of the Redemption, however, “the manifestation of the Shechina will return to Jerusalem;³⁷ it will not remain in those places where the Jewish people were exiled.”³⁸ In other words, since the Small Temples will relocate to Eretz Yisrael, to the Beit Hamikdash, the Shechina will no longer be present in the places where the Small Temples stood during the exile.³⁹

Indeed, this is why the Midrash says that the future Beit Hamikdash will be the size of today’s Jerusalem — because all the places where synagogues and study halls once stood will become attached to the Temple of Jerusalem.⁴⁰

This is alluded to in the verse, “I will bring them to My holy mountain, and I will gladden them in My house of prayer... for My house will be called a house of prayer for all the peoples.”⁴¹ Maharsha explains that “My house of prayer” referring the future Beit Hamikdash, is also ‘called [a house of prayer] for all the nations’ while it is still in exile. That is, it exists in the form of the synagogues throughout all the lands of the nations, which, in the future, will become attached to the Beit Hamikdash.”⁴²

³⁵ In fact, its uniqueness will be magnified.
³⁶ In a manner that reflects its indwelling in the Beit Hamikdash.
³⁷ [That is, when they will be redeemed] “from the [current] Edomite exile. However, when they were redeemed from the Babylonian exile, there did remain in Babylon a manifestation of the Shechina, as evidenced by the fact that in the days of Abaye, who lived hundreds of years after the redemption from Babylon, the Shechina was still manifest in the synagogues [of Hutzel

and Shaf-Veyasiv],” (as stated above, beg. sect. 2). (Chiddushei Agaddot Maharsha.)
³⁸ Chiddushei Agaddot Maharsha.
³⁹ This is why “the synagogues and study halls of Bavel (exile) are made conditional” — i.e., “when they are destroyed...the condition takes effect...for those in Bavel...for when the Redeemer will come, speedily in our days, their holiness will be removed. (Tosafot, s.v. Batei Knessiyot, Megillab 28b.) [In order for a synagogue to be transferred to a different location

להגאולה: “רבינו”, נשיא הדור, הוא גם המשיח (גואלן של ישראל) שבדור⁵³, כמו משה רבינו (הנשיא הראשון), “גואל ראשון הוא גואל אחרון”⁵⁴, כידוע⁵⁵ שבכל דור ישנו “אחד הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השם יתברך וישלחו כו”, ומסתבר לומר שהוא נשיא הדור, כמפורש בגמרא⁵⁶ בנוגע לרבי יהודה הנשיא: “אמר רב⁵⁷ אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש”, “אם משיח מאותן שחיינו עכשיו ודאי היינו רבינו הקדוש”, הנשיא שבדור⁵⁸.

ומזה מוכן שעיקר ענינו של “בית רבינו שבכבל”, הוא, הגאולה מכלל, על ידי הנתינת-כח לכללות עבודתם של ישראל לעשות מכלל (חוץ לארץ) ארץ ישראל,

53) להעיר, שבכאוי”א יש ניצוץ משיח [ועפ”י יש לתווד דרשות חז”ל על הפסוק (בלק כד, יז) “ידך כוכב מיעקב”, שקאי על מלך המשיח (ירושלמי תענית פ”ד ה”ה), וקאי על כאוי”א מישראל (ירושלמי מעיי”ש ספ”ד) – שניהם אמת בפועל, כיון שבכאוי”א מישראל יש ניצוץ משיח (ראה מאור עינים

ס”פ נחטס)), בח”י היחידה, ניצוץ מבחי’ היחידה הכללית שהיא נשמת משיח (רמ”ז לח”ב מ, ב. ועוד). וכיון ש”הנשיא הוא הכלי”, שכולל כל הניצוצות דמשיח שבכאוי”א מישראל, בח”י היחידה הפרטית, נמצא, שנשמתו היא בח”י היחידה הכללית, נשמתו של משיח, ולכן הוא המשיח שבדור. (54) ראה לקוי”ש ח”י”א ע” 8 ואילך. ושי”ן. (55) ראה שו”ת חתם-סופר חו”מ (ח”י) בסופו (סצ”ח). וראה שדי חמד פאת השדה מערכת האליף כלל ע”י. ועוד. (56) סנהדרין צח, ב ובפרש”י. (57) רבינו שבבבל, שהוא כמו רבינו הקדוש בארץ ישראל (כני”ל הערה 40). – ועפ”י י”ל שבדברי רב “היינו רבינו הקדוש” פסק גם בנוגע לעצמו” שיהיינו רבינו שבבבל. (58) ראה שדי”ח שם: “בדרך הזה ה” משוער אצלם בכל דור מי הוא. . . רבינו הקדוש. . . בדורו אמרו וידעו שהוא המוכן. . . וכן הוא בכל דור ודור צ”ל אחד מוכשר שמא יזכו, ועפ”י כתבו ג”כ תלמידי האר”י ז”ל שבימיו ה” האר”י ז”ל, ומסיים “וכי”ז הוא פשוט”י. (59) ראה אגרות קודש אדמו”ר מהור”י ח”א ע”י תפח.

(* ע”ד הפירוש בלשון המשנה (אבות רפ”ו) “דין וחשבון” דין ואו”כ חשבון) – ע”פ דברי המשנה (שם מט”ז) ש”נפרעין ממונו מדעתו ושלא מדעתו”, שלאחרי האדם שפוסק מדעתו דינו של

⁸⁸ Moshiach.
⁸⁹ See Rashi (especially *Ein Yaakov’s* version).
⁹⁰ See *S’dai Chemed*: “In this manner, they would evaluate, in every generation, who is [the Moshiach] of the generation]...Rabbeinu HaKadosh...in his generation they said and they knew that he was the designated one...so

too, in every generation there must be one who is worthy of this, in case the [generation] is deserving [of Redemption]. Likewise, the disciples of the Arizal wrote that in his generation he was the one.” *S’dai Chemed* concludes, “All of this is obvious.”

Rabbeinu, the Nasi Hador, is also the Moshiach of the generation,⁸¹ like Moses (the first Nasi) of whom it is taught, “The first redeemer is the final redeemer.”⁸² This accords with the well-known teaching that in every generation “there is a righteous individual who is worthy of being the redeemer, and when the time comes, G-d will be revealed to him and will send him....”⁸³ It is logical to assume that this is the Nasi Hador. Indeed, regarding Rabbi Yehuda Hanasi⁸⁴ [known also as Rabbeinu Hakadosh⁸⁵] the Talmud explicitly states:⁸⁶ “Rav⁸⁷ said, ‘If he⁸⁸ is among the living, he is⁸⁹ Rabbeinu Hakadosh.’” In other words, “If Moshiach is from the ranks of the living, he is certainly Rabbeinu Hakadosh,” the Nasi Hador.⁹⁰

From this it is understood that the primary function of Beit Rabbeinu of Bavel concerns the *redemption from Bavel* (exile), by means of the power it grants the Jewish people to accomplish their mission of transforming “Bavel” into

⁸¹ Note that a spark of Moshiach exists within each and every Jew. [This resolves an apparent contradiction between two Talmudic teachings on the words, “A star issued from Jacob” (Numbers 24:17): According to one teaching this refers to Moshiach (Jerusalem Talmud, *Taanit* 4:5); according to another it refers to every Jew (Jerusalem Talmud, *Maaser Shevini*, end ch. 4). In light of the above there is no contradiction, for each and every Jew possesses a spark of Moshiach’s soul (see *Meor Einayim*, end *Pinchas*), since every Jew possesses a Yechida (the fifth and inner most level of the soul), and every individual Yechida is a spark of the comprehensive Yechida, which is the soul of Moshiach. (*Remaz on Zobar II*, 40b; et al.)] Since “the Nasi is everything” — i.e., he comprises all the individual sparks of Moshiach, his soul is performe the comprehensive Yechida;

hence, he is the Moshiach of the generation. Jew = Moshiach spark. Moshiach spark = Yechida. Nasi = all Yechidas (all Moshiach sparks) = Moshiach.

⁸² See *Likkutei Sichot* vol. 11, p. 8 ff, and cross-references.

⁸³ See *Responsa of Chatham Sofer*, vol. 6., sect. 98. See also *S’dei Chemed, P’at Hassadeh, Ma’arechet Ha’Alef, K’lal Ayin*, and other sources.

⁸⁴ Rabbi Judah the Prince/Leader, the Nasi in his generation.

⁸⁵ Our holy teacher.

⁸⁶ *Sanbedrin* 98b and Rashi ad loc.

⁸⁷ I.e., Rabbeinu of Bavel. Rav was the Babylonian counterpart of Eretz Yisrael’s Rabbi Yehuda Hanasi (see footnote 63). Thus, Rav’s ruling that Rabbeinu Hakadosh is Moshiach (see footnote 90) applies also to himself,* Rabbeinu of Bavel.

*The Mishna in *Avot* (*Ethics of the Fathers*), beginning of chapter 3, says: “Know...before Whom you will give judgment and accounting...” The order is somewhat perplexing, for first one gives an accounting and only afterward (judgment) given. Commentators have offered the following answer: In Mishna 16 of the same chapter it says: “He is punished knowingly and unknowingly.” One of the meanings behind this is that the judgment a person passes on another person determines the judgment the first person will receive for a similar fault. Thus, by “knowingly” passing judgment on one’s fellow, one “unknowingly” seals his own fate, for when he gives an accounting of his own deeds, the Heavenly Court subjects him to his own verdict. [In other words, first a person judges his fellow; later, Heaven make an accounting of the first person’s deeds, and if he has the same fault as the first person, he receives the same verdict he passed on that person.] (See also footnote in *Likkutei Sichot* vol. 8, p. 652.)

סדר השתלשלות

ועוד ועיקר — שהמעלה המיוחדת ב”מקדש מעט” ד”בית

רבינו” נמשכת גם (וביתר שאת וביתר עוז) “כשהן עתידין להגאל”, שאז (כהמשך הסוגיא) “עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל”:

השראת השכינה בכל מקום שגלו ישראל על ידי ה”מקדש מעט” ש”בארצות אשר באו שם” (מעין ודוגמת השראת השכינה במקדש שבירושלים) אינה אלא בזמן הגלות, אבל לאחר ש”עתידין להגאל”²³, “תחזור גילוי שכינה לירושלים ולא תשאר שם במקום שגלו ישראל כבר”²⁴, היינו, שלא תהיה השראת השכינה במקום בחוץ לארץ שעליו עמד ה”מקדש מעט”²⁵, כיון שה”מקדש מעט” יעקר ממקום זה ויקבע בארץ ישראל, במקדש הגדול שבירושלים.

ולכן “אמרו במדרש לעתיד לבא יהיה בית המקדש גדול כירושלים שבעולם הזה. . . לפי שבירושלים הבנויה לעתיד יהיה חבורה לה למקדש יחדיו כל מקומות של בתי כנסיות שיהיו בעולם הזה”²⁴.

וכמרומו גם בפסוק²⁶ “והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי גו” יקרא לכל העמים” — ש”בית תפלתי” שקאי על בית המקדש דלעתיד, “בעולם הזה בגלות הוא יקרא לכל העמים דהיינו בתי כנסיות שבכל ארץ העמים שיקבעו לעתיד בארץ ישראל מחובר לבית המקדש”.

(23) “מגלות אדום, אבל כשגאלו כבר מגלות בבל, נשאה גילוי שכינה שם. דהא בזמן אביי שהי כמה מאות שנים אחר שגאלו מנבל ועדיין נשאה גילוי השכינה שם בבהכ”ני” (חדא”ג מהרש”א שם).

(24) חדא”ג מהרש”א שם.

(25) ולכן, “בתי כנסיות שבבבל על תנאי הן עשויות”, “כשחרב . . . מהני התנאי . . . לאותן שבבבל . . . שהרי לעת בא גואל במהרה בימינו תפקע קדושתן” (תוד”ה בתי כנסיות — מגילת כח, ריש ע”ב).

(26) ישע”י נו, ז.

at some future point (in this case to Jerusalem, when the Redemption takes place) it must be built with that express intent.]

⁴⁰ *Chiddushei Agaddot Maharsha*.

⁴¹ Isaiah 56:7.

⁴² *Chiddushei Agaddot Maharsha*.

In light of this explanation, the Small Temples assume an even greater quality than previously explained: If all the places in exile where the synagogues⁴³ stood will become appended to the Beit Hamikdash, then “now already, in exile, the synagogue is the very place of the future Temple.”⁴⁴

It is reasonable to assume that a particular synagogue’s point of attachment to the future Beit Hamikdash will depend on its spiritual level during the exile: Those synagogues surpassing all others in greatness (such as the “synagogue of Hutzel and the synagogue of Shaf-Veyasiv of Nehardoa,” each of which was Beit Rabbeinu in Bavel at a certain time) will be closer to the Beit Hamikdash; they will actually touch it and be joined to it,⁴⁵ and they will be the medium through which all the other synagogues of the Diaspora will be attached to the Beit Hamikdash.

Hence, Beit Rabbeinu will continue to possess an advantage over the other synagogues and study halls.

Summary: *Not only do the synagogues and study halls house the Shechina in exile — in the future, they will actually be part of the Beit Hamikdash. A synagogue and study hall’s point of attachment to the Beit Hamikdash will depend on its level of holiness in exile — i.e., on the extent to which the Shechina resided within it during the time of exile. As the primary abode of the Shechina in exile, Beit Rabbeinu will be closest to the Beit Hamikdash — actually touching it — and will serve as the medium through which the other synagogues and study halls will be part of the Beit Hamikdash.*

⁴³ And study halls.

⁴⁴ *Chiddushei Agaddot Mabarsba*.

⁴⁵ Like the Chamber of Hewn Stone (where the Sanhedrin convened) which was part of the

Beit Hamikdash [— for the Sanhedrin had to be located near the Altar]. (Jerusalem Talmud, *Makkot*, 2:5; *Mechilta end Parsbat Yisro*, and other sources.)

שׁׁ אֶכְלֵי⁴⁷ בֵּי עֶשְׂרָה שְׁכִינָתָא שְׂרִיא⁴⁸.

וְזֶהוּ גַם אֶחָד הַטְּעָמִים שְׁבִתֵי כְנִסְיֹת וּבְתֵי מְדַרְשֹׁת שְׁבִבְכָל נְקָרָאִים “מְקַדְשׁ מַעַט” — כִּי, בְּבֵית הַמְּקַדָּשׁ שָׁבוּ הָיוּ מִתְאַסְּפִים כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הֵיטָה גִילּוּי כְּלָלוֹת הַשְּׁכִינָה, שְׁנִקְרָאת כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל, מְקוֹר כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל שְׁלִמְטָה, מֵה שְׂאִין בֶּן בְּבִתֵי כְנִסְיֹת וּבְתֵי מְדַרְשֹׁת בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה עִיר וְעִיר, שְׁבָהֶם מִתְאַסְּפִים עֶשְׂרָה מִיִּשְׂרָאֵל, שׁוֹרָה וּמִתְגַּלָּה עֲלֵיהֶם רַק חֶלֶק כְּבִיכּוֹל מֵהַשְּׁכִינָה.

וְעַל פִּי זֶה יֵשׁ לְבָאֵר הָעִילּוּי דְ”בֵית רַבִּינוּ שְׁבִבְכָל” — שְׁלֵהִיּוֹתוֹ מְקוֹמוֹ הַקְּבוּעַ (בְּבֵית) שֶׁל נְשִׂיא הַדּוֹר, “הַנְּשִׂיא הוּא הַכֹּל”, שְׁכּוֹלֵל כָּל הַדּוֹר, יֵשׁ בּוֹ הַשְּׂרָאָת (וְגִילּוּי) כְּלָלוֹת הַשְּׁכִינָה (לֹא רַק חֶלֶק שְׁשׁוֹרָה וּמִתְגַּלָּה) עַל עֶשְׂרָה מִיִּשְׂרָאֵל⁴⁹, מַעֲיִן וְדוֹגְמַת הַשְּׂרָאָת וְגִילּוּי הַשְּׁכִינָה בְּבֵית הַמְּקַדָּשׁ, “שְׁנִסְעַ מְקַדָּשׁ וַיֵּשֶׁב שָׁם”⁵⁰, וּמִמְנוּ נִמְשָׁךְ הַשְּׂרָאָת וְגִילּוּי הַשְּׁכִינָה בְּכָל בְּתֵי כְנִסְיֹת וּבְתֵי מְדַרְשֹׁת בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם, כְּמוֹ בֵּית הַמְּקַדָּשׁ שְׁמִמְנוּ אוֹרָה יּוֹצְאָה לְכָל הָעוֹלָם⁵¹.

וַיֵּשׁ לוֹמֵר, שְׁבִיתוֹ שֶׁל נְשִׂיא הַדּוֹר, שְׁכּוֹלֵל כָּל הַדּוֹר, הוּא עַל דֶּרֶךְ וּבְדוֹגְמַת “תְּלַפְיֹת”, תֵּל שְׁכָל פִּיּוֹת פּוֹנִים בּוֹ, כְּדֶרֶשׁ חַז”ל⁵² בְּנוֹגַע לְבֵית הַמְּקַדָּשׁ.

וְעוֹד וְעֵיקָר — מַעֲלַת “בֵּית רַבִּינוּ שְׁבִבְכָל” בְּנוֹגַע

(47) סנהדרין לט, א. (48) וראה תניא אגה”ק סכ”ג: “שמעתי מרבותי כי אילו נמצא מלאך אחד עומד במעמד עשרה מישראל ביחד אף שאינם מדברים אף בדברי תורה תפול עליו אימתה ופחד בלי גבול ותכלית משכינתא דשריא עליה עד שהי מתבטל ממציותו לגמרי”.

(49) נוסף לכך שגם בפשטות מתקבצים ובאים ל”בית רבינו שבבבל” מישראל, שלא בערך לגבי שאר בתי כנסיות ובתי מדרשות. — ולהעיר מר”ה כד, ב: “כיון דנשיא הוא שכחי רבים גבי”.

(50) ולהעיר מר”ה כד, ב: “בי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא . . . הוּ עיילי רב

(רבינו שבבבל) . . ומצלו התם” (51) ראה ירושלמי ברכות פ”ד ה”ה. ועוד. (52) ברכות ל, א.

⁷⁸ See Jerusalem Talmud *Berachot* 4:5, and other sources.

faces the Beit Hamikdash.

⁸⁰ *Berachot* 30a.

⁷⁹ I.e., When praying anywhere in the world, a Jew

— and, as stated in the Talmud,⁷³ “In every house of ten [Jews], the Shechina resides.”⁷⁴

This is also one of the reasons that the synagogues and study halls of exile are called *Small Temples*: In the Beit Hamikdash, where *all* the Jewish people gathered, the Shechina — also referred to as Knesset Yisrael [the Congregation of Israel], the spiritual source of the Jewish people — was revealed in its entirety, whereas in the synagogues and study halls of the Diaspora,⁷⁵ where tens of Jews gather, but not the entire Jewish people, only part of the Shechina is manifest.

In light of the above, we can better appreciate the unique greatness of Beit Rabbeinu of Bavel: Since Beit Rabbeinu of Bavel is the fixed location (the House) of the Nasi Hador, who “is everything” (i.e., he incorporates within himself the entirety of the Jewish people), it follows that the entire Shechina, and not just part of the Shechina (as is revealed in every gathering of ten or more Jews⁷⁶), resides there. This reflects the manifestation of the Shechina in the Beit Hamikdash.⁷⁷ Just as light emanated to the entire world from the Beit Hamikdash,⁷⁸ so does the manifestation and revelation of the Shechina in all the synagogues and study halls of the Diaspora emanate from Beit Rabbeinu.

The House of the Nasi Hador— who incorporates all the people of the generation — is thus a form of *Talpiyot* — an “elevation towards which all mouths turn,”⁷⁹ as the Sages expounded in connection with the Beit Hamikdash.⁸⁰

Moreover — and this is an essential point — Beit Rabbeinu of Bavel possesses a distinct superiority insofar as the Redemption is concerned, for

⁷³ *Sanhedrin* 39a.

⁷⁴ See *Tanya, Igeret Hakodesh* 23: “I heard from my masters that if there were an angel standing in the presence of a gathering of ten Jews, *even if there are no words of Torah between them*, an unlimited and infinite fear and awe would then befall it from the Shechina that dwells over them that it would become totally nullified.”

⁷⁵ Which are spread across many nations and cities.

⁷⁶ This is in addition to the fact that, quite literally, many Jews come and gather in Beit Rabbeinu of Bavel — far more than in other synagogues and study halls. Note the statement in *Rosh Hashana* 24b: “Since he is the Nasi, he is frequented by many people.”

⁷⁷ Note the statement in *Rosh Hashana* ibid: “The Shaf-Veyasiv synagogue of Nehardoa... Rav (i.e., Rabbeinu of Bavel) would go there... and he would pray there.”

וְעַל פִּי זֶה נִיתְּוֹסַף עוֹד יוֹתֵר בְּגוֹדֵל הַמַּעֲלָה דְּמִקְדָּשׁ מְעַט — דְּכִינּוּן שְׁבִירוֹשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה לְעֵתִיד יִהְיֶה חוֹבְרָה לָהּ לְמִקְדָּשׁ יַחְדָּיו כָּל מְקוֹמוֹת שֶׁל בְּתֵי כְּנִסְיוֹת שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה “נִמְצָא עֲתָה בְּגָלוֹת . . . בֵּית הַכְּנִסֵּת הָרִי הוּא מְקוֹם הַמִּקְדָּשׁ גּוֹפִיָּה דְּלְעֵתִיד.”

וַיֵּשׁ לוֹמֵר, שְׁחִיבוֹר הַבְּתֵי כְּנִסְיוֹת שֶׁבְּכָל אֶרֶץ הָעַמִּים (“מִקְדָּשׁ מְעַט”) לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ דְּלְעֵתִיד יִהְיֶה בְּהֵתָאֵם וּלְפִי-עֶרְךָ חִילוּקֵי הַדְּרָגוֹת שֶׁבִּינֵיהֶם — שֶׁבְּתֵי כְּנִסְיוֹת הַמְּיוֹחָדִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם מַעֲלָה יִתְרָה לְגַבֵּי שְׁאָר בְּתֵי כְּנִסְיוֹת (כְּמוֹ “בֵּי כְּנִישְׁתָּא דְּהוּצֵל וּבֵי כְּנִישְׁתָּא דְּשָׁף וְיִתִּיב בְּנֵהֲרֵדְעָא”, “בֵּית רַבִּינוּ שֶׁבְּכָכֵל”) יִהְיוּ קוֹדְמִים בְּהַחִיבוֹר לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁיִּהְיוּ מְחוּבְּרִים מִמֶּשׁ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ (נוֹגְעִים וְדוֹבְקִים בּוֹ לֹא הֶפְסַק בֵּינֵיהֶם)⁷⁷, וְעַל יָדָם וּבְאִמְצָעוֹתֵם יִהְיוּ מְחוּבְּרִים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ כָּל שְׁאָר בְּתֵי כְּנִסְיוֹת שֶׁבְּאֶרֶץ הָעַמִּים.

(27) ע"ד ובדוגמת לשכת הגזית (מקום מושבם של הסנהדרין) ש ב ב י ה מ " ק — שתשים סנהדרין "אצל המזבח" "ירושלמי מכות פ"ב ח"ו. מכילתא ס"פ יתרו. ועוד.)

4 POINT OF RETURN

To take it a step further: It stands to reason that the future Beit Hamikdash (which will descend from Heaven fully rebuilt and perfected⁴⁶) will first be revealed in the place of exile where the Beit Hamikdash “traveled and settled” (i.e., Beit Rabbeinu in Bavel”), and relocate from there to Jerusalem.

To explain: Even *at the very moment of Redemption*, the Shechina will continue to reside in the main Small Temple of the Diaspora. As the Talmud quoted above⁴⁷ goes on to say, “Even at the time of their Redemption, the Shechina will reside with them, as it is written, ‘And G-d your L-rd will bring back your captivity’⁴⁸: Instead of saying ‘*Vebais Shiv*,’ which is the proper Hebrew term for ‘He will bring back,’ the Torah says, ‘*Veshav*,’ which means ‘He will come back.’ This teaches us that G-d Himself will return from exile together with them”⁴⁹ — i.e., even during the final moment of exile, the Shechina will continue to reside with the Jewish people in their place of exile, and, from *that place*, G-d will return with all the Jewish people to the Temple in Jerusalem, to settle and reveal His Presence there forever.

The fact that “G-d will return from exile together with them” — that is, from the Small Temple, which is the place to which the Beit Hamikdash “traveled and settled” (already identified as Beit Rabbeinu) — means, in effect, that Beit Rabbeinu is the place where the redemption of the Shechina will begin and will be fully realized. This will be the total and complete revelation of the Shechina and not just a partial revelation, as occurs in the Small Temples.

This revelation is the very function of the future Beit Hamikdash.

In other words: Just as the Shechina returns to Jerusalem from the place in exile where it resides, so does the future Beit Hamikdash, which houses the manifestation of Shechina, return to Jerusalem from the place in exile to which it “traveled and settled”; it becomes revealed in that place first, and afterwards is transferred to its proper place in Jerusalem.⁵⁰

⁴⁶ Rashi and Tosafot on *Sukkah* 41a, and other sources.

⁴⁷ Segment beginning with, “Wherever they were exiled, the Shechina resided with them.”

משה הוא ישראל

וַיֵּשׁ לְהוֹסִיף בְּבֵיאוֹר הָעֵילוּי דְּ”בֵית רַבֵּינוּ שְׁבַבְבָּל” — שְׁמַעְלָתוֹ לְגַבֵּי ”בְּתֵי כְּנָסִיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת שְׁבַבְבָּל” הִיא (נוֹסֵף עַל מַעְלַת בַּיִת הַכְּנָסוֹת וּבֵית הַמְדַרְשׁ שְׁבַבְבֵי רַבֵּינוּ) גַּם מִצַּד הַיְתוֹתוֹ ”בֵּית רַבֵּינוּ”³⁹ (”רַבֵּינוּ” (סֵתֵם) דְּכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, נְשִׂיא הַדּוֹר, וְ”רַבֵּינוּ שְׁבַבְבָּל”, רַבֵּן שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה⁴⁰), בֵּיתוֹ שֶׁל נְשִׂיא הַדּוֹר, שֶׁ”הַנְּשִׂיא הוּא הַכֹּל”⁴¹:

עֵיקַר⁴² הָעֲנִיָּן דְּהַשְׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית הַמְקֻדָּשׁ הִיא בְּיִשְׂרָאֵל (מִצַּד מַעְלָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, ”יִשְׂרָאֵל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כּוּלָּא חַד”⁴³), כְּמוֹ שְׁכָתוּב⁴⁴ ”וְעָשׂוֹ לִי מְקֻדָּשׁ וְשְׂכַנְתִּי בְּתוֹכָם”, בְּתוֹכוֹ לֹא נֶאֱמַר אֲלָא בְּתוֹכָם⁴⁵, וְעַל דֶּרֶךְ זֶה בְּנוֹגַע לְהַשְׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּזִמְנֵן הַגְּלוּת (”בְּבַבְבָּל הִיכָא . . . בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא כּוּ””, ”מְקֻדָּשׁ מְעַט”) כְּמוֹדֵגֶשׁ בְּהַתְחַלַּת הַמְאָמַר ”בּוֹא וּרְאֵה כְּמָה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבַבְבָּל מְקוֹם שְׁגָלוֹ שְׂכִינָה עִמָּהֶן”, וְלֹא עוֹד אֲלָא שֶׁהַתְגַּלּוּת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית הַמְקֻדָּשׁ הִיא מְפִינֵי שְׂבוּ מִתְאַסְּפִים כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁכָתוּב⁴⁶ ”בְּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לְרְאוֹת אֶת פְּנֵי ה’ אֶלְקֵיךָ בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר”, וְעַל דֶּרֶךְ זֶה בְּבְתֵי כְּנָסִיּוֹת וּבְבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, שְׁבָהֶם מִתְאַסְּפִים עֲשֶׂרָה מִיִּשְׂרָאֵל,

גאולתכם”.
(39) ועפ”ו יומתק הלשון”בית רבינו”, ולא “בית הכנסת ובית המדרש של רבינו”.
(40) ולהעיר, ש”רבינו שבבבלי” הוא רב (פרש”י), שנקרא רב סתם, “כמו שקורין לר” יהודה הנשיא רבי בארץ ישראל קור לר” נמי בבבל רבי” (פני רשבי”ם פסחים קי”ט, ב. בי”ב נב, א.) — ונקרא “יריש סדרא בבבלי” (חולין קלו, ב. — הובא בפני רשבי”ם שם). (41) פרש”י חוקת כא, כא. (42) בהבא לקמן — ראה לקו”ת ברכה ח, א. שה”מ תקס”ו ע”ו קב ואלך. (43) ראה זח”ג עג, א. (44) תרומה כה, ח. (45) ראה אלשיך עה”פ. שלי”ה סט, א. ועוד. (46) וילך לא, יא.

“Israel and the Holy one, blessed be He, are entirely one.” See *Zohar* III: 93a.
⁶⁷ Exodus 25:8.
⁶⁸ The Mishkan/Beit Hamikdash.
⁶⁹ The Jewish people’s.
⁷⁰ See *Alshich on verse; Shaloh 69a, and other sources*.
⁷¹ I.e., “Wherever they were exiled, the Shechina

resided with them... when they were exiled to Babylon, the Shechina resided with them...I have been for them a small sanctuary in the lands where they arrived.... Rabbi Yitzchak said, ‘This [refers to] the synagogues and study halls of Bavel’; Rabbi Elazar said, ‘This refers to the house of Rabbeinu in Bavel.’”
⁷² Deuteronomy 31:11.

5 MOSES IS ISRAEL

To elaborate on the unique greatness of Beit Rabbeinu:

Beit Rabbeinu's superiority over all the other synagogues and study halls of Bavel lies also in the fact that it is the house of Rabbeinu,⁶¹ the Nasi Hador,⁶² the teacher of all the exiles,⁶³ who "is everything."⁶⁴

To explain: The indwelling of the Shechina in the Beit Hamikdash takes place primarily⁶⁵ within the Jewish people,⁶⁶ as the Torah says, "They shall make a sanctuary for Me, and I shall dwell in their midst."⁶⁷ The wording of the verse is not, "I shall dwell in its⁶⁸ midst," (i.e., within the Tabernacle), but rather, "...in their⁶⁹ midst"⁷⁰ (within the Jewish people).

In exile, too, the Shechina resides primarily within the Jewish people, as emphasized in the opening statement of the Talmudic passage under discussion⁷¹: "Come see how beloved is Israel to G-d, for wherever they were exiled, the Shechina resided with them." In fact, the reason the Shechina was revealed in the Beit Hamikdash was that the entire Jewish people gathered there, as the verse says, "When all of Israel will come to see the face of G-d, your L-rd, in the place that He will choose."⁷² Similarly, the Shechina resides in all the synagogues and study halls because they host gatherings of tens of Jews

exact same wording here (law 4) that he uses at the beginning of the chapter. In law 1, he writes simply that Moshiach "will build the Beit Hamikdash," for he is referring to the actual Beit Hamikdash [in Jerusalem]; here, however, where he describes the qualifications by which Moshiach is identified, he writes, "If he did so and succeeded, and built the Beit Hamikdash in its place," in order to tell us that among the things that Moshiach must accomplish is the building of the main Small Temple of exile, in preparation for and initiation of the future Temple's revelation.

⁶¹ We can thus appreciate why the Talmud refers to it simply as "The House of Rabbeinu" and not "The synagogue and study hall of Rabbeinu."

⁶² The [spiritual] leader of the generation.

⁶³ Note that Rabbeinu of Bavel refers to Rav (see footnote 8), whose title, 'Rav,' is not qualified by any other adjectives or words. Just as in Eretz Yisrael, Rabbi Yehuda Hanasi (see footnote 85) was called 'Rebbe' [teacher/master], so his Babylonian counterpart was called 'Rav' [another term for "teacher/master"]. (*Rashbam* on *Pesachim* 119b, *Bava Basra* 52a.) He is also referred to as "The head of the academy in Bavel." (*Chullin* 137b, cited by *Rashbam*.)

⁶⁴ "The Nasi is everything" — Rashi, Numbers 21:21. This means that his soul encompasses the souls of all the Jewish People.

⁶⁵ For an explanation of the following, see in *Likkutei Torah, Beracha* 98a; *Sefer Hamaamarim* 5566 p. 102 ff.

⁶⁶ As a consequence of their greatness — i.e.,

הופעה ראשונה

ויתירה מזה יש לומר — שהמקדש דלעתיד (ש"בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים"²⁸) תגלה תחילה בהמקום "שנסע מקדש וישב שם" בזמן הגלות ("בית רבינו שבבבל"), ומשם יועתק למקומו בירושלים:

השראת וגילוי השכינה בה"מקדש מעט" העיקרי שבבבל ("שנסע מקדש וישב שם") היא גם "כשהן נגאלין" — כמבואר בהמשך הסוגיא ש"אף כשהן נגאלין שכינה עמהן, שנאמר²⁹ ושב ה' אלקרן את שבותך, והשיב לא נאמר אלא ושב, מלמד שהקדוש ברוך הוא שב עמהן ("את שבותך" כמו עם שבותך)³⁰ מבין הגליות", כלומר, גם ברגע האחרון דהגלות נמצאת השכינה בהמקום שגלו ישראל, "שנסע מקדש וישב שם", ומשם שב הקדוש ברוך הוא עם כל בני ישראל להמקדש שבירושלים להשרות ולגלות בו שכינתו לעולם ועד.

וכיון ש"הקדוש ברוך הוא שב עמהן מבין הגליות", מה"מקדש מעט" ("בית רבינו שבבבל") "שנסע מקדש וישב שם", נמצא, שבמקום זה מתחילה ונעשית גאולת השכינה, התגלותה בכל התוקף והשלימות (לא רק באופן ד"מקדש מעט"), שזהו ענין מקדש העתיד.

בסגנון אחר: כשם ששיבת השכינה היא מהמקום שנמצאת בגלות, כך שיבת מקדש העתיד (שענינו השראת וגילוי השכינה) הוא מהמקום "שנסע (מקדש) וישב שם" בזמן הגלות, ששם מתגלה תחילה ואחר כך נעתיק למקומו בירושלים.³¹

(28) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

(29) נציבים ל, ג.

(30) חדא"ג מהרש"א שם. תניא אגה"ת ספ"ו.

(31) וע"ד שמעוני בנוגע לסנהדרין (שמקומם בלשכת הגזית שבמקדש) — ש"בטבריא (המקום האחרון שבו היתה הסנהדרין בזמן הגלות) עתידין לחזור תחילה ומשם נעתיק למקדש" (רמב"ם הל' סנהדרין ספ"ד).

²⁸ Deuteronomy 30:3.

Igeret Hateshuva, end ch. 6.

²⁹ See *Chiddushei Aggadot Mabarsa; Tanya*, ³⁰ Similar (but not identical) to the teaching

One might suggest that this idea that the Beit Hamikdash will begin its return to Jerusalem from its place in exile is alluded to in Maimonides's description of Moshiach [the Messiah]: "If he...built the Beit Hamikdash in its place...⁵¹ he is definitely Moshiach."⁵² Why are the words "in its place" necessary?⁵³ And if they are necessary, why does Maimonides not name the place explicitly by saying, "if he...built the Beit Hamikdash in Jerusalem?"

The answer is that since, grammatically, "in its place" can also be read as "in *bis* place," it is an allusion to Moshiach's place⁵⁴ in exile⁵⁵ — that is, before he achieves the status of Moshiach Vadai [Definite Moshiach]. While still in exile,⁵⁶ Moshiach builds a (Small⁵⁷) Temple — a microcosm and model of the Beit Hamikdash.^{58 59} This is a preparation for the future Beit Hamikdash.⁶⁰ This Small Temple will be revealed first there, in exile, and will then return (with G-d and the Jewish people) to Jerusalem.

Summary: *Beit Rabbeinu is not only the sanctuary that will be closest to the Beit Hamikdash — actually touching it — and the medium through which the other study halls and synagogues will be part of the Beit Hamikdash; it is also the place where the Third Beit Hamikdash will first appear and the place from which it will begin its return to Jerusalem. Maimonides alludes to this.*

concerning the Sanhedrin (whose proper place is the Chamber of Hewn Stone in the Beit Hamikdash): "They will first return to Tveria [Tiberius] (the last place where the Sanhedrin held court in exile), and from there they will relocate to the Beit Hamikdash." (Maimonides, *Laws of Sanbedrin*, end ch. 14).

⁵¹ Italics in Rebbe's original.

⁵² *Laws of Melech Hamoshiach* [the Messianic King], end ch. 11.

⁵³ Indeed, at the beginning of the chapter, Maimonides writes only that Moshiach will "build the Temple," leaving out the word "bimkomo" [in its place].

⁵⁴ I.e., his sanctuary.

⁵⁵ On a simpler level, Moshiach's knowledge of the precise location of the Beit Hamikdash

is one of the things that prove he is Moshiach Vadai [the Definite Moshiach]. (See footnote in *Likkutei Sichot*, vol. 8, p. 362. See also footnote in *Likkutei Sichot*, vol. 24, p. 652.)

⁵⁶ Where he sits, and waits, and anticipates the moment he will be able to redeem the Jewish people and the Shechina that resides with them from exile. (See *Sanbedrin* 98a: "He sits at the entrance of Rome.")

⁵⁷ Like the study hall of Ezra the Scribe, the moshiach/redeemer of the Jewish exiles of Bavel.**

⁵⁸ Indeed, when the Midrash says that "at the time of Moshiach's coming he will stand upon the roof of the Beit Hamikdash and proclaim to the Jewish people, 'Humble ones, the time of your Redemption has arrived,'" it is actually

* In some manuscripts of Maimonides' code of Jewish law, the last two chapters of the *Laws of Melachim* [Kings], are entitled, "Laws of Melech Hamoshiach."

** Note that the virtue of the synagogue of Hutzel is its close proximity to the study hall of Ezra the Scribe (as mentioned above, footnote 22.).

ואולי יש לומר, שִׁמְרוּמָז בְּלִשׁוֹן הַרְמַב"ם (בְּהִלְכוֹת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ³²) "וּבְנָה מִקְדָּשׁ בְּמִקְוֵמוֹ" — דְּלִכְאוּרָה: מֵהוּ הַצּוֹרֵךְ לְהִשְׁמִיעֵנוּ כִּאֵן שֶׁבְּנֵן הַמִּקְדָּשׁ הוּא בְּמִקְוֵמוֹ? וְלֹאִיךְ, לְמָה אֵינּוּ מְפָרֵשׁ הַמְּקוֹם, "וּבְנָה מִקְדָּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם"? — שֶׁ"בְּמִקְוֵמוֹ" רֹמֵז³⁴ גַּם עַל מִקְוֵמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּזִמְן הַגְּלוּת (לְפָנַי שֶׁ"הָרִי זֶה מְשִׁיחַ בְּוֹדָאִי")³⁵, הֵינּוּ, שֶׁבְּהִיּוֹתוֹ בְּגִלּוֹת (שֶׁשָּׁם יוֹשֵׁב³⁶ וּמְמַתִּין וּמְצַפֵּה לְגָאוֹל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׂכְנָה עִמָּהֶן מֵהַגְּלוּת) בּוֹנֵה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מִקְדָּשׁ (מְעַט)³⁷ שֶׁהוּא מַעֲיֵן וְדוֹגְמַת הַמִּקְדָּשׁ שֶׁבִירוּשָׁלַיִם³⁸ (כְּמוֹ "בֵּי כְּנִישְׁתָּא דְשָׁף וְיָתִיב", "שֶׁשְׁסַע מִקְדָּשׁ וְיָשֵׁב שָׁם"), בְּתוֹר הַכִּנָּה לְמִקְדָּשׁ הָעֵתִיד, שֶׁיִּתְגַּלֶּה תְּחִילָה שָׁם, וּמִשָּׁם יָשׁוּב (עַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל) לִירוּשָׁלַיִם.

(32) ספ"א

(33) וכמ"ש בהתחלת הפרק "בונה המקדש" (סתם), ולא "בונה המקדש במקומו".

(34) ובפסוקות י"ל — שמחהנינים שיודיעו ש"הרי זה משיח בודאיי" שידע לכיון מקומו של המקדש (ראה לקו"ש ח"ח ע"י 362 בהערה. וראה גם לקו"ש חכ"ד ע"י 652 בהערה).

(35) ועפ"י זימתק השינוי בין התחלת הפרק לסיומו — שבהתחלת הפרק כותב ההלכה ש"המלך המשיח . . . בונה המקדש" (כפשוטו), משא"כ בסיומו, שמבאר הסימנים שעל ידם קובעים מי הוא המלך המשיח, "בחזקת משיח", ועד "משיח בודאיי", כותב "אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו", שבין פעולותיו בזמן הגלות נכלל גם בנין מקדש מעט העיקרי בגלות, בתור הכנה והתחלת ההתגלות דמקדש העתיד, כבפנים. (36) ראה סנהדרין צח, א: "יתיב אפיתחא דרומי". (37) כמו בית המקדש של עזרא הסופר* — המשיח (גואלן של ישראל) דגלות בבל. (38) ואולי יש לומר, שמי"ש במדרש (ויל"ש ישעיה רמז תצט) ש"בישעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם", קאי על גג בית המקדש דמקדש מעט שבחוץ לארץ** שהוא במקום המקדש בירושלים ("שנסע מקדש וישב שם"), כי, לאחר שמקדש העתיד יתגלה וירד למטה לא יהי צורך להשמיע לישראל "הגיע זמן

* ולתעיר, שמעלת "בי כנישתא דהוצל" שקרובה לבית המדרש (**) ועפ"י זימתק הדיוק "עומד על גג בית המקדש" - ש"גגות . . . לא נתקדשו" (רמב"ם הל' בהב"ח פ"ו ה"ז), שרומז על חז"ל בערך לקדושת א"י.

referring to the primary Small Temple, which is located outside of Eretz Yisrael,** and which stands in the stead of the Beit Hamikdash; if it were referring to the actual Beit Hamikdash, after its revelation and descent from Heaven, there would be no need for anyone to proclaim,

"The time of your Redemption has arrived."

⁵⁹ "Like the synagogue of *Shaf-Veyasiv*, the place where the Shechina "traveled and settled."

⁶⁰ In light of this explanation, we can appreciate why Maimonides does not use the

** This understanding gives us a better appreciation of why the Midrash says Moshiach will stand on the 'roof' of the Beit Hamikdash. The rooftops of the Beit Hamikdash were not sanctified (Maimonides, *Laws of Beit Habechira* 6:7); the Midrash is thus alluding to the fact that Moshiach will make his announcement in the Diaspora, which is mundane (unsanctified) in comparison to Eretz Yisrael.